Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIV Nr. 3395 | Vineri 23 septembrie 1955 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

Pe teme economice: **M. Angelescu** — Creșterea necontenită a productivității muncii — condiție a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor. (pag. 2-a).

Cronica filmului: **D. Costin** — „Bun venit, d-le Marshall" (pag. 2-a).

Însemnări: Lipsă de gust... (pag. 2-a).

C. Ion, D. Gh. Dincă — Cum am obținut o recoltă mare de grîu (pag. 2-a).

Revista presei: **V. Pop** — Propaganda marxism-leninismului — sarcină importantă a presei de partid (pag. 3-a).

„Astăzi la București" — *Impresiile ziaristului vest-german Hugo V. Seib (pag. 3-a).*

Contradicții între participanții la Pactul Atlantic în problema Ciprului (pag. 3-a).

Trupele engleze din Cipru în „stare de alarmă" (pag. 3-a).

Convorbirea dintre N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și membri ai delegației parlamentare franceze (pag. 4-a).

Președintele W. Pieck despre însemnătatea tratatului dintre U.R.S.S. și R. D. Germană (pag. 4-a).

Dezbaterile Bundestagului R.F. Germane (pag. 4-a).

Scrisoare din R. P. Chineză: **Cijun Ian** — Floarea prieteniei în deșertul Gobi (pag. 4-a).

Să intensificăm munca politică pentru formarea de noi întovărășiri agricole!

La redacția ziarului nostru sosesc zilnic scrisori și informații care vorbesc despre numărul tot mai mare de țărani muncitori care, convingîndu-se de avantajele muncii în comun cu mașinile și tractoarele, se înscriu în întovărășirile existente sau formează întovărășiri noi.

Creșterea numărului întovărășirilor agricole și al gospodăriilor colective ca și creșterea numărului de țărani muncitori ce se înscriu în întovărășirile și gospodăriile colective existente arată interesul crescînd al țărănimii muncitoare pentru unirea gospodăriilor lor individuale în mari gospodării socialiste — singura cale spre belșug și bună stare.

Din scrisorile și informațiile primite la redacție reiese clar că—în cele mai multe cazuri — țăranii muncitori au fost determinați să pornească pe drumul cooperării în producție de pildă vie a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole existente, care obțin an de an succese tot mai însemnate. Recoltele bogate ale întovărășirilor agricole și mai ales ale gospodăriilor colective, recolte cu mult superioare celor obținute de țăranii individuali, cîștigurile colectiviștilor și întovărășiților harnici, vorbesc singure despre avantajele și superioritatea marii gospodării socialiste în agricultură. Astfel, sînt grăitoare recoltele de grîu obținute de întovărășiții din Hădăreni, raionul Luduș, care au cules în acest an 2.500 kg. la hectar, cele ale întovărășiților din Sălard-Oradea, care au cules 2.450 kg. la hectar, și mai ales gospodăriilor colective ca cea din Coarnele Caprii, regiunea Iași, unde s-au recoltat 4.020 kg. grîu la hectar, și din Mirăslău, raionul Aiud, unde s-au obținut 3.500 kg. la hectar. Aceste recolte întrec cu mult pe cele obținute în sectorul individual. În întreaga regiune Suceava, de pildă, producția de grîu obținută de întovărășirile agricole este cu 300—700 kg. la hectar mai mare decît producția realizată de țăranii cu gospodării individuale.

În ultimul timp, în regiuni cum sînt Craiova, Hunedoara, Stalin, organele și organizațiile de partid și sfaturile populare desfășoară o muncă intensă, organizată, de lămurire a țăranilor muncitori asupra avantajelor întovărășirii agricole. În regiunea Craiova, comitetul regional de partid a îndrumat și a sprijinit comitetele raionale de partid și organizațiile de bază să desfășoare continuu munca pentru formarea de întovărășiri, să împletească această muncă cu rezolvarea sarcinilor curente. Ca un mijloc de întărire a ajutorului dat organizațiilor de bază în munca pentru formarea de noi întovărășiri, comitetul regional a indicat comitetelor raionale să formeze și să trimită în sate colective formate din cei mai buni activiști. Ei au fost îndrumați să studieze condițiile și situația concretă din satele respective, să discute temeinic pe bază de fapte cu țăranii muncitori despre avantajele întovărășirii înarmîndu-se cu exemple concrete de la întovărășirile apropiate. O mare atenție s-a dat discutării în adunări cu țăranii muncitori a statutului model al întovărășirii, lămuririi modului cum se lucrează în întovărășire, cum se organizează munca și cum se împarte recolta, cum se folosesc mașinile și tractoarele S.M.T. și ce avantaje decurg din acestea. Activiștii de partid din organizația de bază sătească, agitatorii au mers din casă în casă, au stat de vorbă cu oamenii, le-au făcut socoteli amănunțite în legătură cu avantajele întovărășirii.

Experiența a dovedit că lucrul cel mai convingător este exemplul viu. De aceea în regiunea Craiova s-a dat o mare atenție organizării de vizite la întovărășirile și gospodăriile colective din apropiere, unde țăranii muncitori au văzut la fața locului cum muncesc, ce cîștigă și cum trăiesc colectiviștii și întovărășiții. Ca urmare a muncii desfășurate, în ciuda lipsurilor existente încă, în regiunea Craiova, s-au format în anul acesta aproape 180 întovărășiri agricole noi.

Succesele obținute pe tărîmul creării și consolidării întovărășirilor agricole nu pot și nu trebuie să acopere lipsurile serioase care există încă în această privință în munca organizațiilor de partid și a sfaturilor populare. În unele raioane și chiar în unele regiuni mai sînt activiști de partid și de stat care subapreciază întovărășirea agricolă, nu înțeleg însemnătatea ei ca formă de cooperație de producție accesibilă unor mase largi de țărani muncitori și ca mijloc important pentru creșterea producției agricole.

Această atitudine se manifestă îndeosebi în regiunile Galați, Timișoara, Bîrlad, Arad, unde iau naștere prea puține întovărășiri agricole, în ciuda marelui număr de țărani muncitori care doresc aceasta. Trebuie combătută cu hotărîre atitudinea de nepăsare a acelor activiști care nu numai că nu muncesc pentru convingerea țăranilor muncitori de a forma întovărășiri, dar care nu acordă sprijin nici măcar celor care sînt deja convinși și doresc să treacă la fapte.

Trebuie atras, de asemenea, atenția și asupra unei alte tendințe care se manifestă în munca de creare de întovărășiri agricole îndeosebi în regiunea Galați. Aci, la unii membri ai comitetului regional de partid și chiar la unii membri ai biroului regional s-a înrădăcinat concepția că în regiune în momentul de față nu sînt condiții pentru formarea de întovărășiri. Experiența dovedește însă tocmai contrariul. În regiunea Galați sînt condiții dintre cele mai bune pentru formarea de noi întovărășiri.

În unele raioane, mai ales din regiunile Baia Mare, București etc., datorită lipsei de preocupare pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor existente, unele dintre acestea au obținut rezultate slabe, nu sînt exemplu pentru țăranii muncitori, constituind o frînă în atragerea acestora pe drumul socialismului. Toate acestea provin din aceea că în sînul unor organe și organizații de partid și de stat și în rîndul unor activiști s-a format o stare de spirit de autoliniștire, de mulțumire de sine, care nu face altceva decît să ușureze uneltirile dușmanilor îndreptate spre subminarea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole existente și spre împiedicarea formării altora noi.

Comitetul Central al partidului nostru subliniază că munca pentru transformarea socialistă a agriculturii trebuie să fie o preocupare permanentă a organizațiilor de partid, chemate să desfășoare în această privință o muncă perseverentă de convingere a țăranilor muncitori de a trece pe drumul agriculturii socialiste. Această muncă trebuie să fie bazată pe fapte, pe popularizarea rezultatelor bune obținute de întovărășirile agricole și gospodăriile colective fruntașe. Pot fi cu adevărat exemple vii numai acele întovărășiri în care toate munciile se fac în comun.

Existența S.M.T., care reprezintă o bază tehnică puternică pentru mecanizarea agriculturii, creează condiții deosebit de bune pentru convingerea țăranilor muncitori de a se uni în întovărășiri agricole. Pe de altă parte, interesul crescînd al țăranilor muncitori pentru întovărășirile agricole și gospodăriile colective dă posibilitatea folosirii cît mai depline a capacității de lucru a mașinilor și tractoarelor S.M.T. De aceea, S.M.T.-urile trebuie să devină centre ale muncii de lămurire a țăranilor muncitori de a forma întovărășiri sau de a se înscrie în cele existente. Organizatorilor de partid trimiși de comitetele regionale de partid în S.M.T. le revine sarcina de a fi cu adevărat organizatori ai muncii politice, de a sprijini organizațiile de bază încît ele să desfășoare o temeinică muncă politică în rîndul țăranilor muncitori, să-i convingă să-și unească pămîntul și să-l lucreze în comun în întovărășiri agricole, cu mașinile și tractoarele statului.

La îndemîna organizațiilor de partid, a activiștilor stau nenumărate mijloace ce pot fi folosite cu succes în munca pentru formarea de întovărășiri: cunoașterea temeinică și popularizarea largă a rezultatelor obținute de întovărășirile fruntașe, demonstrarea cu cifre și fapte concrete a deosebirii între veniturile unui întovărășit și unui colectivist față de veniturile țăranului individual, organizarea vizitelor țăranilor muncitori ca să vadă cum trăiesc colectiviștii și întovărășiții harnici ș. a.

Presa, radio-ul, stațiile de radioficare, propaganda agricolă scrisă au un rol foarte mare în munca de formare a noi întovărășiri agricole și de consolidare și lărgire a celor existente. Ele trebuie să popularizeze zi de zi marile avantaje ale acestei forme de cooperare în muncă.

Acum este un moment dintre cele mai potrivite pentru organizarea practică a întovărășirilor agricole. S-au strîns sau se string recoltele bogate ale anului acestuia, începe un nou an agricol în care trebuie să se obțină recolte și mai bogate.

Întovărășirea agricolă este un mijloc important de ridicare a producției agricole. De aceea, a munci pentru întărirea sectorului socialist al agriculturii prin înființarea de noi întovărășiri și prin consolidarea și lărgirea celor existente, înseamnă a pune o temelie solidă la obținerea unei recolte bogate în anul viitor.

La strînsul recoltei de floarea-soarelui

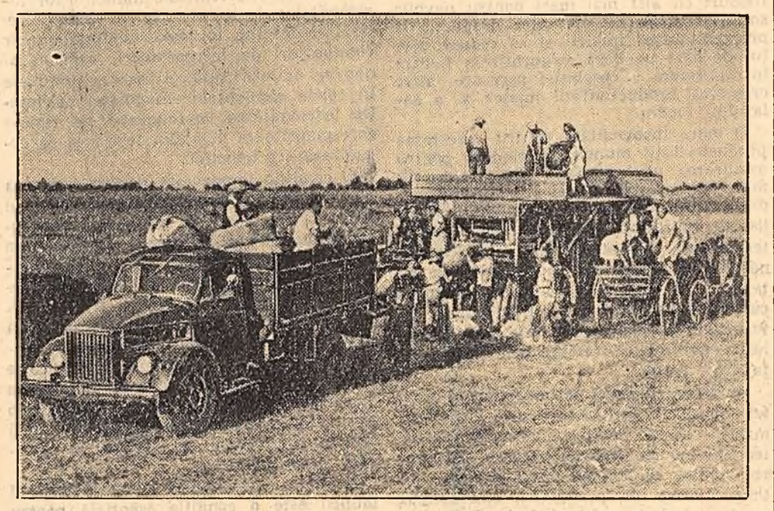

Aplicînd metodele agrotehnice înaintate, colectiviștii din comuna Sînpetru-Mare, Arad, au obținut o producție de floarea-soarelui care întrece cu aproape 400 kg. la hectar producția planificată.

În clișeu: **Treieratul florii-soarelui e pe terminate. De la arie, floarea-soarelui e transportată la magazie cu camionul gospodăriei.**

Telegrama tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej adresată președintelui Adunării Generale a O. N. U.

În ziua de 22 septembrie a.c., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Gh. Gheorghiu-Dej, a trimis președintelui Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, Jose Masa, o telegramă cu următorul conținut:

Cu ocazia începerii lucrărilor celei de-a 10-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, vă rog să transmiteți Adunării Generale urările guvernului R.P.R. ca actuala sesiune să aducă o contribuție importantă la destinderea relațiilor internaționale, la întărirea păcii și securității și la dezvoltarea relațiilor de colaborare pașnică între toate popoarele lumii.

În legătură cu aceasta, guvernul romîn consideră că, în interesul dezvoltării colaborării internaționale, este necesar ca Adunarea Generală să rezolve în mod favorabil cererea îndreptățită de admitere ca membru al Organizației Națiunilor Unite a Republicii Populare Romîne, care prin întreaga sa politică contribuie în mod activ la întărirea păcii internaționale.

Primiți, vă rog, domnule președinte, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Romîne

Pentru sporirea producției de cărbune

Noi surse carbonifere vor fi valorificate

Cercetările întreprinse în ultimii ani de colective de specialiști au dus la descoperirea unor bogate zăcăminte de lignit aflat în straturi la adîncimi mici. Pentru punerea în valoare a acestor bogății, Întreprinderea de stat pentru explorări miniere (I.S.E.M.) a efectuat importante lucrări de explorare a carierelor situate în apropierea localităților Rovinari și Vărghiș.

În vederea începerii extracției de lignit, la Rovinari au fost amenajate terase (trepte largi), s-a construit o cale ferată normală în lungime de 18 km. și s-au executat mari lucrări de dezvelire a straturilor de lignit. Atît la lucrările pregătitoare, cît și la extracția propriu zisă se folosesc excavatoare puternice și buldozere de fabricație sovietică, autocamioane etc.

Cu multă intensitate se lucrează și la cariera de la Vărghiș, unde exploatarea lignitului a fost începută parțial.

Extracția lignitului prin cariere „la zi", cu ajutorul mașinilor, prezintă mari avantaje pentru industria noastră carboniferă. Fiecare tonă de cărbuni extrasă în acest fel va costa cu 50%, mai puțin decît tona de cărbune extrasă în subteran. (Agerpres)

După metoda graficului ciclic

Mulți mineri de la întreprinderea carboniferă Petrila lucrează în prezent după metoda graficului ciclic, făcîndu-și munca mai spornică și mai ușoară.

Fülop Petru, miner șef de brigadă, lucrează la înaintări în sectorul XI. Respectînd prevederile ciclogramei, brigada pe care o conduce îndeplinește și depășește cu mult numărul de cicluri programate. Luna trecută, brigada a realizat o depășire de plan de 57%.

După metoda graficului ciclic lucrează și brigada condusă de minerul Andrei Csibi. Această brigadă își depășește cu regularitate sarcinile de plan cu 50-70%.

Și minerii din celelalte sectoare, care lucrează după metoda graficului ciclic, obțin rezultate deosebite în muncă. Brigada condusă de minerul Kibedi Adalbert, lucrează în prezent în contul anului 1958, datorită aplicării metodei graficului ciclic, iar brigăzile conduse de minerii Sima Toma, Bartha Francisc și altele depășesc cu mult sarcinile ce le revin. (de la **Maria Moraru,** coresp. voluntar).

Experiența noastră

Brigada noastră aplică de multă vreme metoda graficului ciclic, realizînd, pe această bază, o producție mereu sporită. Lună de lună sarcinile de plan ce revin brigăzii noastre sînt cu mult depășite. Mulți mineri ne întreabă adesea cum de reușim noi să muncim așa de spornic. Răspunsul e simplu: aplicăm în munca noastră metoda înaintată a graficului ciclic. Dar aplicarea cu succes a unei metode depinde în cea mai mare parte de nivelul de calificare. Deci, complectînd răspunsul pe care-l dăm celor ce vor să cunoască izvorul succeselor noastre, noi subliniem în același timp că atenția ce se dă în brigada noastră **ridicării calificării** profesionale a fost unul din mijloacele principale prin care am ajuns la asemenea realizări în muncă. De aceea eu vreau să vorbesc aci mai pe larg despre felul în care se muncește în brigada noastră în privința ridicării calificării.

Se știe că dezvoltarea rapidă a lucrărilor miniere prin introducerea de mașini și utilaje noi cere tot mai multe cadre stabile, bine calificate, capabile să le folosească cît mai bine. Un mijloc bun de ridicare a noi cadre de mineri este calificarea la locul de muncă.

Brigada noastră a devenit în ultimii ani o adevărată școală de calificare la locul de muncă. Începînd din 1951, eu am instruit mai bine de 20 de tineri, care au învățat mai întîi meseria de ajutor miner, iar după un timp au devenit mineri.

Cum am procedat cu tinerii noi veniți pentru a-i învăța să deprindă meseriile?

De cîtva timp brigada noastră participă la lucrările de sistematizare a minei prin exploatarea porțiunilor de zăcămînt considerate în trecut nerentabile. Brigada este compusă din 12 membri, repartizați în 3 schimburi. În fiecare schimb lucrează un miner șef de schimb, un ajutor miner și 2 vagonetari. Mi-am dat seama că în munca de calificare are o mare importanță comportarea noastră — a celor mai vechi în brigadă. Eu rămîn în permanență în schimbul de dimineață pentru ca să pot avea un contact direct cu toți membrii brigăzii.

Cu cîtva timp în urmă am primit spre calificare alți 4 tineri, care au fost repartizați în cele trei schimburi. Încă din primele zile am sfătuit pe șefii de schimb să indice în mod precis tinerilor lucrul ce-l au de făcut. La început ei sînt îndrumați să execute operațiile mai ușoare; apoi, după ce le deprind pe acestea, sînt puși să facă și lucruri mai complicate. În același timp, în cadrul brigăzii se duce o muncă de educație a tinerilor pentru a-i determina să respecte disciplina în muncă, să îngrijească bine utilajul și sculele, să nu se teamă de presiunea care ia naștere în abataje. Deobicei fiecare tînăr lucrează pe lîngă un ajutor miner care-i arată amănunțit nu numai ce are de făcut, dar și felul cum trebuie să îndeplinească mai bine sarcina care-i revine.

Astfel, tinerii evacuează cărbunele din front, încărcîndu-l în crater, participă la netezirea vetrei și la amateriale. Apoi încep să confecționeze poditura. După vreo 2—3 săptămîni învață să facă îmbinări la armăturile de lemn (un șrot, un dinte etc.). Treptat, tinerii mineri sînt instruiți apoi să armeze, să asigure susținerea și, mai pe urmă, să perforeze, să lucreze cu ciocanul de abataj. În acest fel ei învață să execute în bune condiții toate operațiile mineritului. Printre cei care au trecut cu succes examenul practic în brigada noastră se numără și tovarășii Cornea Grigore, Tîncu Ion, Muntean Anghel și Vișa Ioan, care în scurt timp au ajuns șefi de schimb.

Calificîndu-se și ridicîndu-și în permanență calificarea, minerii din brigada noastră au putut să aplice cu succes metode înaintate de lucru — și în primul rînd metoda graficului ciclic — și pe această bază să-și sporească și cîștigurile.

IOVAN ANDRONIC
fruntaș în producție, mina Vulcan

Decorarea compozitorului Dimitrie Cuclin

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. a fost conferit Ordinul Muncii clasa I compozitorului Dimitrie Cuclin, pentru merite deosebite în domeniul creației muzicale.

(Agerpres)

Instituirea „Steagului roșu al producției viticole"

Ca urmare a măsurilor agrotehnice luate pentru buna întreținere a viilor, în anul acesta în toate podgoriile se prevede o producție abundentă de struguri.

Ținînd seama de importanța sporirii producției viticole, gospodăriile agricole de stat trebuie să fie în fruntea lucrărilor pentru executarea la timp a recoltării strugurilor și a vinificării.

Pentru stimularea întrecerii socialiste între muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din gospodăriile de stat viticole, Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor agricoli și Ministerul Agriculturii și Silviculturii instituie „Steagul Roșu al producției viticole" care va fi decernat la sfîrșitul lucrărilor de recoltare și vinificare gospodăriei agricole de stat care a realizat cea mai mare producție la hectar și a executat în cele mai bune condiții strîngerea la timp a strugurilor și lucrările de vinificare.

(Agerpres)

Gospodăria agricolă de stat din Izvoru, fruntașă la însămînțări

PITEȘTI (coresp. „Scînteii"). În întrecerea socialistă ce se desfășoară între gospodăriile de stat din regiunea Pitești pentru executarea la timp și în bune condiții a însămînțărilor de toamnă este fruntașă gospodăria agricolă de stat din Izvoru. Pregătindu-se temeinic, colectivul acestei gospodării a început însămînțările de toamnă încă de săptămîna trecută. În gospodărie s-au însămînțat 107 ha. cu grîu, 25 ha. cu secară și 25 ha. cu orz de toamnă.

Și în celelalte gospodării de stat din regiune lucrările de toamnă sînt în toi. Pe terenurile destinate însămînțărilor de toamnă s-a transportat o cantitate de 2.260 tone îngrășăminte naturale. S-a arat, de asemenea, o suprafață de 2.190 ha. și s-au condiționat 480 tone semințe. Însămînțările de toamnă au început și pe tarlalele gospodăriilor agricole de stat Găești, Piatra Olt și altele.

Cercetări arheologice la Brăila

BRĂILA (coresp. „Scînteii"). În cartierul Brăiliței, cu vreo lună în urmă, s-a deschis un șantier în vederea unor cercetări arheologice, la care participă delegați din partea Academiei R.P.R. și activiști ai muzeelor din Brăila și Galați.

În scurt timp săpăturile au scos la iveală urmele unei așezări primitive, despre care se presupune că datează din epoca neolitică. S-au găsit materiale ceramice, unelte de piatră, antropomorfi, figurine, calota craniană a unui om din epoca primitivă, rîșnițe din piatră, greutăți de lut etc.

Cu prilejul săpăturilor s-a descoperit o mare cantitate de cenușă. Aceasta a dus pe cercetători la presupunerea că vechea așezare a fost mistuită de incendiu.

ÎNFRĂȚIRE

— Cine-l copilandrul ăsta? întrebă Grigore Ursu cum pași de dimineață pragul atelierului. Văzuse printre mașini o figură nouă: un tînăr brunet, mic de statură, cu o față rotundă, de copil.

— Ia, un boboc! răspunse Alexandru, maistrul.

Grigore Ursu l-a privit o clipă curios pe noul sosit. Apoi i-a întins mîna.

— Kantor mi-e numele. Kantor Sigismund — rosti un pic fisticit băiatul, întinzînd timid mîna, pe care Ursu i-o scuturâ, după obiceiul lui, cu putere.

Atîta tot..

S-au scurs apoi zile nenumărate, una după alta, și Kantor Sigismund trecea neobservat în mulțimea muncitorilor bistriteni de la atelierul „Rapid".

★

O seară tîrzie de toamnă. Ziua de lucru s-a sfîrșit. Grigore Ursu, ștergîndu-și meticulos strungul, a rămas cel din urmă în atelier. Ba nu! Ridicîndu-și privirea îl zărește pe Sigismund. Vasăzică are cu cine să plece spre casă. Pe cînd băiatul își așează cu grijă sculele, Grigore zărește în dulap un dosar gros, învelit în hîrtie albă.

Întinde mîna curios, îl ia și răsfoiește primele pagini: „Curs de tehnologie mecanică".

— Învață, explică scurt Sigismund.

De atunci au început a se împrieteni. Grigore Ursu este înscris și el la cursurile fără frecvență ale Facultății de mecanică din Cluj, încă din 1951. Ca orice tînăr gospodar și tată de familie are griji noi pe cap. Cu toate astea nu s-a lăsat de învățătură. Și, acum, e în anul IV.

Sînt doi ani de cînd Sigismund s-a înscris și el la aceeași facultate. Grigore se obișnuise de la o vreme să treacă pe la el și să mai stea de vorbă. Într-o zi îl găsi dus pe gînduri:

— Ei, cum merge cu învățatul?

— Cam greu. Eu nu-s în anul IV.

— O să fii și tu, n-avea grijă, nu fi îngîndurat... Iar deocamdată am să-ți ajut că mi-i și mie cu folos; îmi mai aduc și eu aminte ce-am învățat.

Așa au început tînărul Grigore Ursu și băietanul maghiar Kantor Sigismund să-și petreacă serile împreună, învățînd, discutînd. Se întîlnesc uneori acasă la Grigore. Nevasta lui Grigore se ingrijește să nu-i slinghereaască.

Doar Sabin, „flăcăul" lui Grigore, care abia a împlinit anul, îi mai sîcîie citeodată, plîngînd de mama focului. Taică-său îl saltă atunci pe genunchi și puiul de om își uită îndată necazul.

— Cine știe ce-o ieși și din omulețul ăsta! se miră Sigismund. Poate cînd o fi mare și o lucra la mașini cu energie atomică o să rîdă de atelierul nostru.

Și, lăsînd cartea, cei doi discută îndată, cu înflăcărare, despre muncă.

Întreprinderea lor, „I. C. Frimu", cuprinde cîteva fabricuțe și ateliere mici. Atelierul „Rapid", unde lucrează ei, nou construit, modern, nu-i un atelier mare. Dar aci, la Bistrița, știu de el toți oamenii. Ei, muncitorii, lucrează în sălile lui de toate: fac piese pentru mașini și roți, execută reparații, montaje electrice, instalații de tot soiul.

Halaszi, electricianul, le-a povestit odată cum era pe vremea lui Ludvig și a lui Neckel, vechii patroni ai atelierului. Grigore Ursu nu știa nimic de ei. Sigismund mai știa cîte ceva de la taică-su. Cînd începe să povestească, Grigore îl ascultă cu interes. Grigore e de la țară. E drept că-i mai învățat acum decît Sigismund, mai calificat, dar își dă seama că băiatul cunoaște lucruri pe care el nu le-a cunoscut.

— Și cum se luptau muncitorii cu patronul?

— Erau uniți — răspunse Sigismund. Cu toate că oamenii stăpînirii voiau să-i asmută pe unguri contra romînilor, pe romîni contra ungurilor, nu prea le-a mers.

Grigore Ursu se simte parcă rușinat. La ei în sat, la Salva, nu era chiar așa.

...Au învățat mai departe, împreună, și toate cîte le înțelegeau din carte le aplicau în meseria lor. Învățau la geometrie și înțelegeau altfel desenele tehnice pe care le descifrau, pînă nu demult, băbește. La fiecare paragraf discutau, se străduiau să însufletească litera cărții cu exemple, cunoscute din viața și din munca lor. Așa, cele învățate se întipăresc mai bine în minte și nu le uiți cu una cu două. La un singur obiect s-a întîmplat altfel. Nu era un obiect greu, nu era vorba de cifre, nici de ecuații. Repetau la marxism și ajunseseră la problema națională.

— Așa-i! — izbucni Sigismund. Așa-i, cum am citit. Bogătașii aveau interes să ne învrăjbească. Așa s-a întîmplat și la noi în oraș. Patronii romîni aruncau afară pe muncitorii maghiari ca să poată să le plătească romînilor ce nu curge pe apă — și invers.

Sigismund era vorbăreț cum nu fusese încă niciodată. Grigore sta și privea ginditor.

— Și bătăi n-au fost aici, la Bistrița? întrebă după o vreme.

— Ba da, dar în oraș. În fabrică muncitorii erau mai uniți, nu putea așa de ușor să-i lege la ochi patronul... Ei, hai acum să repetăm. Spune tu...

Grigore începea. Vorbea frumos, dar spunea ce-i în carte.

— No, dar de la tine din sat nu spui nimica? Nu exemplifici?

— La noi n-a fost ca la voi...

★

Într-o zi, în atelier, s-a întîmplat un lucru neplăcut. Doi băiețandri se certau. Au pornit discuția de la un fleac și s-au înfierbîntat amîndoi, ca doi cocoși. Ursu nu i-a băgat în seamă la început. Le-a strigat apoi o dată să tacă, i-a amenințat că-l aduce pe meșterul Alexandru, dar băieții nici nu-l auzeau.

— Ești un leneș, un puturos! a strigat unul.

Celălalt s-a făcut roșu la față și s-a mulțumit cu o înjurătură zdravănă.

— Las'că-ți arăt eu ție. Și a aruncat o vorbă urîtă. Dar abia a spus-o și Ursu a și fost lîngă el.

— Ei tu, viteazule! Ia fă-te încoa!... Cine te-a-nvățat pe tine vorbele astea?

Băietandrului îi pierise semeția.

— Pe mine mă cunoști?

Băiatul dădu din cap speriat. Îl cunoștea.

— Dar pe Müler, mecanicul, îl cunoști? ...Da? Dar pe Tőkeș, de la care iau piesele? Müler e sas, eu sînt romîn, Tőkeș maghiar... și nu ne certăm niciodată. Sau chiar dacă ne mai certăm, citeodată, pentru alte lucruri ne războim — pentru lucruri care ne stau la inimă, deopotrivă, tuturor muncitorilor. Sîntem doar tovarăși, muncitori, nu haimanale.

Se strînseră acum mai mulți oameni în jur.

Venise și Sigismund.

— Ce-i Grigore? Lasă-l în pace! Nu face să-ți pierzi vremea cu fleacuri!

Dar Grigore era necăjit.

— Tu nu-ți dai seama cît rău pot face asemenea vorbe?

În seara aceea, mergînd împreună spre casă, Grigore Ursu și-a deschis sufletul, ușurîndu-se de o povară care se vede că-l apăsa de multă vreme.

— Eram copil cînd au venit hortyștii Romîniei priveau în sat la noi dușmănos pe maghiari. De ce? Fiindcă bogătașii noștri ne învrăjbeau împotriva țăranilor maghiari — ca să ne dezbine și să ne poată jecmăni, în numele „frăției" de sînge, ca-n codru. Asta n-o vedeam însă atunci. Dac-așI mai prinde pe vreunul din cei care, de mici, ne sădeau în suflete ura, zău că nu știu ce aș face din el. El, Grigore, se simte dator față de Sigismund, dator pentru toate ocările, pentru toate pietrele cu care în copilărie zvîrlea în copiii maghiari de-o seamă cu el.

...În seara aceea n-au mai învățat. Au vorbit despre orășelul lor, despre oamenii lui, despre Fabu Gheorghe, directorul întreprinderii lor, care s-a căsătorit cu o romîncă, Ana Măgherușan și despre multe, multe altele din viața asta nouă pe care o trăiesc, deopotrivă în bucurie, toți oamenii muncii de la noi.

...Din seara aceea și-au dat seama că se pot numi cu adevărat prieteni.

MARGARETA POPA

Cum am obținut o recoltă mare de griu

Întovărășirea noastră „7 Noiembrie" din comuna Buturugeni a fost înființată în anul 1952. Pe vremea aceea întovărășirea cuprindea 66 familii de țărani muncitori. Încă din primul an am început să lucrăm laolaltă. Am unit la un loc cele 99,24 ha. teren arabil și le-am împărțit în tarlale. După ce s-a terminat comasarea a venit timpul de însămînțat. Am încheiat contract cu S.M.T.-Ciorogîrla și ne-am apucat de muncă. Am însămînțat atunci 31 ha. cu grîu.

În primăvară am însămînțat și restul pămîntului cu porumb, cartofi ș.a. Pămîntul l-am lucrat așa cum ne-au învățat agronomii de la raion. În 1953 primăvara au fost multe ploi ; de aceea, am trecut cu grapele peste semănături ca să spargem scoarța. Am plivit și apoi am recoltat grîul în pîrgă. Recolta pe care am obținut-o — 1600 kg. grîu la ha. — a fost cu mult mai mare decît cea obținută de țăranii muncitori cu gospodării individuale din comună. Noi însă nu eram mulțumiți. Nu departe de noi se află pămîntul colectiviștilor din Grădiștea. Gospodăria colectivă a strîns o recoltă de grîu de aproape două ori mai mare decît a noastră. Cînd i-am întrebat pe colectiviști cum au reușit să obțină o recoltă atît de mare am aflat, printre altele, că folosesc sămînță bună de soi. Ne-am hotărît deci să folosim și noi sămînță bună. Sfatul popular raional ne-a aprobat să facem schimb de sămînță la baza de desfacere Prahova-București. Baza era departe, iar unii întovărășiți, care nu înțelegeau încă importanța schimbului, spuneau că este de prisos să mai mergem pînă la bază. Alți întovărășiți spuneau că au ales grîul cel mai frumos pentru sămînță. Pînă la urmă însă întovărășiții s-au convins și am făcut schimbul de semințe. Am adus atunci peste 5000 kg. grîu din soiul A. 15, cel mai potrivit soi de grîu pentru raionul nostru. L-am semănat după cîteva zile. Rezultatele le-am văzut abia în vară, cînd am recoltat de două ori și jumătate mai mult grîu la hectar decît țăranii individuali din comună.

Anul acesta de pe 32 ha. semănate cu grîu din soiul A. 15, întovărășirea noastră a obținut în medie la hectar cîte 3000 kg. Dar pentru a obține recolta aceasta n-a fost de-ajuns să folosim numai sămînță bună. La noi în întovărășire, toate muncile, începînd de la însămînțare și pînă la recoltare, se fac în comun. Pe lîngă aceasta avem un fond statutar și ca proprietate obștească un podzolator. Sămînța este din soiul A. 15, produsă de noi în întovărășire. În toamnă am ținut o adunare generală în care s-au fixat ziua însămînțatului și locul unde se va face pregătirea semințelor. Înainte de a începe însămînțările ne-am strîns cu toții la centrul fixat și am selecționat întreaga cantitate de grîu de care aveam nevoie pentru însămînțări. Sămînța de grîu a rămas numai bob și bob. Pentru a obține producții mari, noi ne îngrijim să însămînțăm grîul după cele mai bune plante premergătoare. Anul acesta am semănat grîul după cartofi. Cînd terenul a fost gata pregătit pentru însămînțat o parte din întovărășiți au tratat grîul cu praf „Abavit", iar altă parte au ajutat la însămînțări. Însămînțatul l-am făcut cu semănătoarea, în rînduri drepte. În cîteva zile am terminat cu totul însămînțările. În primăvară, cînd s-a putut intra pe ogor, am plecat cu toate atelajele întovărășirii și am dat o grapă ușoară. Am plivit de 3 ori, deoarece pămîntul era gras și creșteau buruienile. Recoltatul și treieratul le-am făcut tot împreună. Lucrînd pămîntul laolaltă și folosind metode agrotehnice înaintate noi obținem recolte mari la toate culturile. Anul acesta, pe lîngă grîu am mai însămînțat 20 ha. cu porumb și 25 ha. cu cartofi. Întreaga suprafață am semănat-o în culburi așezate în pătrat. După socotelile noastre vom obține peste 3000 kg. porumb și 16—18.000 kg. cartofi la hectar. Rezultatele obținute an de an de întovărășirea noastră au făcut să crească și numărul întovărășiților. Acum întovărășirea noastră cuprinde 217 familii cu o suprafață de 206,36 hectare. După împărțirea produselor au mai făcut cerere de înscriere încă 20 de familii de țărani muncitori.

Anul acesta suprafața de grîu a întovărășirii va crește mult. Pînă acum am pregătit și selecționat întreaga cantitate de grîu de sămînță și în curînd vom începe însămînțările.

CONSTANTIN ION, DUMITRU GH. DINCĂ, țărani muncitori întovărășiți din comuna Buturugeni, raionul Mihăilești, regiunea București

Noua fabrică de pîine din Tg.-Jiu

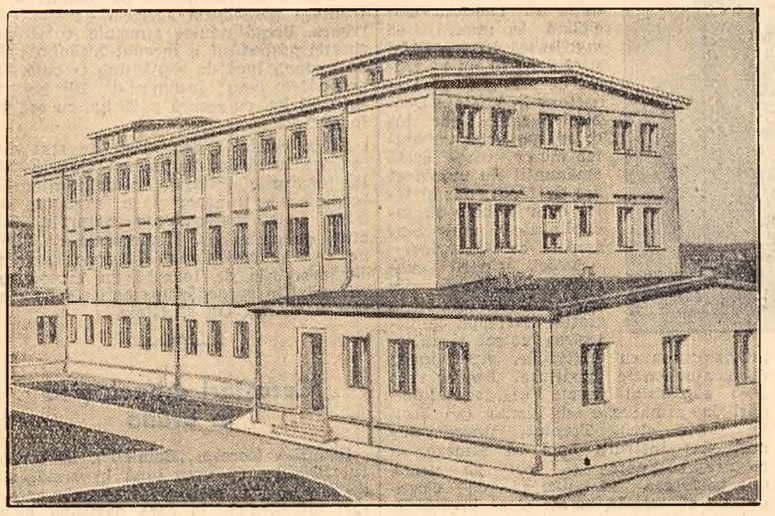

Pentru o mai bună aprovizionare cu pîine a orașelor și centrelor muncitorești, în ultimii ani statul democrat-popular a construit numeroase fabrici de pîine. Printre acestea se află și fabrica de pîine din Tg. Jiu, recent intrată în funcțiune — întreprindere modernă, înzestrată cu utilaje perfecționate, de mare randament. In clișeu : Clădirea fabricii de pîine din Tg. Jiu.

Colectiviștii își construiesc case noi

TIMIȘOARA (coresp. „Scînteii").— Cum intri în Satchinez, pe aleea străjuită de copaci, vezi oameni care descarcă din căruțe țigle, cărămizi, lemnărie, pietre și diferite alte materiale pentru construcții. Aci s-au făcut de curînd măsurători și a început construirea unor case individuale. Colectiviștii Vasile Burlă, Nichifor Antoci, Vasile Badea, Silviu Drăghia și Ion Biduoaie își construiesc case noi cu ajutorul creditelor obținute de la stat. Emilian Adamov și Ioan Dain au și clădit casele în care se vor muta peste puțin timp. În ultimele luni au fost distribuite membrilor acestei gospodării 58 loturi pentru case individuale. Mulți dintre ei au început să-și procure materialul necesar pentru ridicarea caselor. Nu peste mult timp la marginea comunei vor apare străzi noi unde se vor înșira, una cîte una, casele noi ale colectiviștilor din Satchinez.

—o—

Stațiunea Vatra Dornei se pregătește de iarnă

SUCEAVA (coresp. „Scînteii"). — Peste 5.000 de oameni ai muncii din regiunea Suceava și din celelalte regiuni ale țării și-au petrecut concediul de odihnă sau și-au îngrijit sănătatea la Vatra Dornei, una din cele mai frumoase stațiuni balneoclimaterice din țara noastră. La această stațiune activitatea nu încetează nici toamna și nici în cursul iernii. Datorită înzestrării cu aparatură medicală modernă, cei veniți să-și refacă sănătatea se bucură de condiții optime de îngrijire. Anul acesta a fost înființată o clinică de cardiologie cu 22 de paturi. Clinica a fost înzestrată cu aparate necesare, ca electrocardiograf, oftalmoscop, aparat Röntgen și altele. În prezent în stațiune se fac pregătiri pentru iarnă. În scurt timp se va termina o policlinică în care vor fi centralizate toate serviciile sanitare. Pentru a se putea face tratament cu nămol și în timpul iernii se va aduce nămol din lacul Techirghiol.

În prezent se aranjează un pavilion care va funcționa atît în timp de iarnă cît și în timp de vară.

Peste tot se execută lucrări de amenajare a vilelor, instalațiilor etc.

Conducerea stațiunii s-a îngrijit și de aprovizionarea pentru iarnă cu combustibil, alimente etc.

—o—

Deschiderea stagiunii teatrale la Ploești

PLOEȘTI (coresp. „Scînteii"). — În ziua de 15 septembrie s-a deschis noua stagiune a Teatrului de Stat din Ploești. Cu acest prilej s-a reprezentat piesa „Drumul soarelui" de Virgil Stoenescu. Rolurile principale au revenit actorilor Toma Caragiu, Mihail Balaban, Alexe Marcovici, Ruxandra Nicolau. Piesa s-a bucurat de un deosebit succes.

—o—

Orchestra simfonică de stat „Minerul"

BAIA MARE (coresp. „Scînteii"). — Orchestra simfonică de stat „Minerul" din Baia Mare se bucură de popularitate în rîndul oamenilor muncii din regiune. În cadrul deplasărilor făcute în întreprinderi, gospodării agricole colective etc. orchestra prezintă concerte de muzică simfonică, muzică ușoară și de cameră.

De la începutul anului și pînă acum au fost date 78 concerte care au fost audiate de peste 15.000 oameni ai muncii. La unele concerte participă soliști instrumentiști și vocali de la Opera de Stat din Cluj și din București. De asemenea orchestra simfonică de stat „Minerul" din Baia Mare sprijină activitatea brigăzilor artistice de agitație din întreprinderi.

Cronica filmului

„Bun venit, d-le Marshall"

O limuzină luxoasă, escortată de două motociclete, își face apariția, val-vîrtej, pe drumurile unui sat din Castilia. Ocupanții mașinii par persoane suspuse, iar vizita lor în prăfuitul sat spaniol nu poate fi explicată decît de pregătirea unor evenimente cu totul ieșite din comun. Din mașină descinde, urmat de trei secretari plini de morgă, „delegatul general", un personaj politic influent a cărui simplă apariție provoacă senzație în rîndurile populației. „Delegatul" și impozanta sa suită amintesc de tipurile politicienilor pe care am avut ocazia să-i cunoaștem și noi în timpul regimului burghezo-moșieresc; el nu șovăie să redeziteze vechi promisiuni electorale, cerînd în schimb, cu rugăminți amenințătoare, ca primarul să organizeze o strălucită primire: vin oaspeți de peste ocean, reprezentanți ai planului Marshall ! E clar : cu cît această primire va exprima un „entuziasm" mai fierbinte, cu atît va fi mai grozavă generozitatea vizitatorilor !

Acțiunea filmului, plină de vervă, bogată în situații de un umor copios, se desfășoară în jurul acestui epocal eveniment care — nu mai încape nici o îndoială ! — va schimba peste noapte fața localității Villar del Rio și a tuturor celorlalte sate spaniole. Rizind, asistăm la un crîmpei autentic de viață, a cărui transpunere cinematografică prilejuiește dezvăluirea cu forță satirică a întregii demagogii urzite cu privire la fostul plan Marshall și la alte planuri nu mai puțin... „generoase".

Avînd ascuțișul îndreptat împotriva mărinimoșilor reprezentanți de trusturi care vor să subjuge țările europene, filmul biciuiește totodată slugărnicia față de dominația americană și în același timp dezvăluie falsitatea iluziilor deșarte ale unor oameni cinstiți în fond, căzuți victimă psihozei create de mascarada publicitară organizată în jurul acestor planuri de „ajutor".

Satul Villar del Rio este prezentat într-o manieră ce amintește de unele producții ale cinematografiei franceze (cum ar fi, de pildă, „Clochemerle"). Comentariul autorului — atît de caracteristic multor opere literare satirice, dar greu de transpus în dramaturgia cinematografică — a fost încadrat în acest film în mod foarte firesc. Comentariul se suprapune și se complectează de minune cu amănunte cinematografice semnificative, care evocă o viață lincedă, apăsată de conservatorism. Suprapus cu imaginile de pe ecran, el e profund comic și stîrnește din primele momente risul sănătos al spectatorilor ; păcat că o bună parte din acest comentariu și din dialoguri se pierde la traducere, așa cum, din păcate, se întîmplă la nu puține filme.

Autorii folosesc o țesătură a subiectului asemănătoare celebrului „Revizor" al lui Gogol, în care cele mai comice situații sînt determinate de iminenta sosire a revizorului : e interesant că deși eroii principali ai filmului — delegații americani — nici nu apar pe ecran, ei se găsesc totuși permanent în centrul acestei comedii, scenariul și regia reușind să le sugereze prezența în mod ingenios. Ne referim, de pildă, la momentul „repetiției generale", în care recunoaștem foarte bine felul cum înțeleg reprezentanții cercurilor care domină în anumite țări ale Europei occidentale să-și organizeze false „primiri" fastuoase. Sau la înfățișarea coșmarului lui don Cosmo, care se vede înhățat de bandele Ku-Klux-Klan-ului și adus în fața comisiei de cercetare a activității antiamericane, cu un șireang deasupra capului.. Spectatorii rîd cu poftă văzînd și visul primarului — o strălucită parodie a moravurilor din Far West, așa cum sînt oglindite deobicei în filmele cu cow-boys.

Scenariștii J. A. Bardem, L. G. Berlanga și M. Mihura au folosit cu măiestrie mijloacele satirei — exagerarea conștientă, hiperbola — în scopul de a reliefa mai cuprinzător trista realitate și în special pentru a scoate la iveală contrastul dintre aparență și realitate, dintre ceea ce afirmă propaganda americană și ceea ce reprezintă în fond planurile de „ajutor" în genul aceluia rămas de pomină sub numele lui Marshall.

Și dacă sfîrșitul filmului era lesne de așteptat — oamenii nu numai că rămîn cu buzele umflate, dar au și pierderi materiale — în schimb felul cum a fost realizat acest sfîrșit e surprinzător și, desigur, va fi apreciat de spectatori. Dar, pe lîngă surpriza pe care o oferă el, finalul aduce în același timp o notă nouă, mai tristă. Într-adevăr, întreg filmul e vesel, scenă de scenă se rîde: dar, citeodată, în el răzbat accente tragi-comice. De pildă, atunci cînd sînt prezentați țăranii din Villar del Rio care, înduși în eroare, complectează o listă a darurilor pe care fiecare dintre ei dorește să le primească de la americani. E și o evocare a mizeriei — în zeci de ani oamenii aceștia n-au putut să agonisească lucruri strict necesare.

Ultimele imagini subliniază și mai puternic acest caracter realist-critic al satirei : risul piere lacrimi. Locuitorii din Villar del Rio fac tristul bilanț al păteniei lor constatînd cu amărăciune ce le-a adus în realitate ajutorul american : ei pun mînă de la mînă, saci cu grîu, legume, obiecte casnice, pentru a plăti cheltuielile făcute în vederea primirii oaspeților de peste ocean... Și încă e vorba de o primă și mică pagubă : dacă filmul ar putea să mai dureze și să spună întreg adevărul, ar urma să vedem un întreg proces de înrobire economică și sărăcire.

Merită să subliniem calitățile regiei (Luis G. Berlanga) care a știut să întruchipeze plastic ideile și caracterele atît de bogate ale filmului.

Risul publicului este cea mai bună dovadă a reușitei acestei producții cinematografice. El este stîrnit nu de efecte ieftine, exterioare, ci de conflictul, de conținutul comediei. Rizînd, spectatorul poate înțelege în același timp, mai pe viu, pe concret, multe din schimbările survenite în ultimul timp în starea de spirit a maselor populare din occidentul Europei. Tot mai mulți sînt aceia ce-și dau seama care este adevăratul caracter al acestui gen de „ajutoare". Poate că finalul ar fi fost mai optimist dacă filmul ar fi arătat și forțele nobile ale poporului spaniol care rezistă și se opun înrobirii. Dar nu se putea cere asta realizatorilor, date fiind condițiile în care a fost creat filmul.

Căci această comedie cinematografică realizată în Spania este interesantă în multe privințe... Însuși faptul că un asemenea film a putut fi creat demonstrează existența acelor forțe care fac cu putință ca chiar din hățișurile unor condiții extrem de grele să răzbească, puternic, adevărul.

D. COSTIN

Realizări ale studioului de diafilme „Ion Creangă"

De la începutul acestui an studioul de diafilme „Ion Creangă" a realizat 81 de diafilme din diferite domenii.

De curînd au fost terminate diafilmele „Microscopul electric" de conf. Adrian Ghelberg, „Primul ajutor în caz de accidente", de dr. Emilia Dumitrescu, „Lecții de educație fizică", după scenariul scris de un colectiv din cadrul Ministerului Învățămîntului, ș. a.

Pînă la sfîrșitul lunii septembrie, colectivul studioului „Ion Creangă" va realiza noi diafilme printre care „Mihail Sadoveanu", în două serii, „Ion Creangă", „Graficul orar", „Roitul artificial", „Radioamatorismul", „Căsuța din pădure", „Cum se poate mări productivitatea la animale" ș. a.

La realizarea diafilmelor își aduc contribuția, în afară de colectivul studioului „Ion Creangă", diferiți consultanți.

(Agerpres)

Insemnări

Lipsă de gust...

Este bine cunoscută prețuirea de care se bucură lucrările valoroase ale compozitorilor noștri de muzică ușoară. Întotdeauna un cîntec bun, inspirat, se va afla în scurtă vreme pe buzele tuturor. O serie de melodii create de compozitori romîni de muzică ușoară, printre care Ion Vasilescu, N. Chirculescu, H. Mălineanu, G. Dendrino, M. Vescan ș.a. și-au cîștigat popularitate și în afara hotarelor țării. Se povestește bunăoară că o delegație de oameni ai muncii din țara noastră care a vizitat nu de mult Uniunea Sovietică a avut surpriza și mîndria să audă — într-un cătun îndepărtat, la capătul căii ferate transsiberiene — cîntîndu-se „În Bucureștiul iubit".

Este cu atît mai surprinzător faptul că tocmai cîntecele noastre de muzică ușoară nu se bucură de atenția unora dintre șefii orchestrelor de la o serie de restaurante din Capitală.

Degeaba ai să aștepți, de pildă, să asculți cîntece noi, valoroase, ale compozitorilor noștri de muzică ușoară și de dans. în interpretarea orchestrelor și a soliștilor vocali de la restaurantele „Batiște" sau „Terasa Victoria". Vădind gusturi „originale" și dispreț față de creațiile actuale ale muzicii ușoare romînești, conducătorii acestor orchestre se dovedesc în schimb zeloși în „descoperirea" unor vechituri muzicale care, lipsite de valoare, n-au supraviețuit timpului — cum ar fi de mult uitata „Zaraza"... Iar la unele restaurante, de pildă la „Parcul Crîngași-temelor", din repertoriu nu lipsesc nici cîntece vulgare, de prost gust.

O altă dovadă grăitoare a lipsei de gust a unora dintre șefii acestor orchestre, a desconsiderării preferințelor iubitorilor de muzică, constă în lipsa de atenție față de cele mai populare creații ale lui Dunaevski, Soloviev-Sedoi sau ale altor compozitori de muzică ușoară.

De multe ori, la slăbiciunile repertoriului se adaugă și serioase deficiențe în ceea ce privește stilul de interpretare. Este desigur pozitiv faptul că unii șefi de orchestră sînt preocupați de alcătuirea unor repertorii var ate de muzică de dans. cuprinzînd și o serie de cîntece reușite ale unor compozitori străini. De asemenea. sînt binevenite încercările de a prezenta aceste cîntece în orchestrații originale, colorate, bazate pe folosirea cu talent a instrumentelor specifice acestui gen de muzică. Dar cetățenii sînt pe drept cuvînt neplăcut surprinși atunci cînd orchestrele se dedau la tot soiul de exhibiții improvizate, lipsite de orice contingență cu arta ; asemenea manifestări ale decadentismului sînt cu atît mai supărătoare atunci cînd se lvesc în activitatea unor interpreți talentați — cum sînt, de pildă, cei din orchestra restaurantului „Cina".

Soliștii vocali ai unora dintre aceste orchestre — oameni citeodată lipsiți de suficientă cultură muzicală și generală — „cîntă" stîlcind în mod penibil cuvintele unor cîntece străine, provocînd ilaritate.

Este limpede că orchestrele din restaurante au menirea de a promova și populariza în primul rînd cele mai reușite creații de muzică ușoară romînească și, în același timp, de a contribui la cultivarea bunului gust al maselor largi.

Nu e vorba de șablonizare, de îngustarea și sărăcirea repertoriilor sau de eliminarea cutărui sau cutărui instrument muzical. Dar publicul cere ca în activitatea acestor orchestre să se țină seama de rolul lor educativ și distractiv, ca repertoriile să fie întocmite cu grijă, criteriul selecționării cîntecelor fiind conținutul de idei și calitățile melodice ale acestora — acordîndu-se principala atenție interpretării decente a creațiilor noi ale compozitorilor romîni și a celor mai frumoase melodii din repertoriul muzicii ușoare și de dans sovietice, precum și a unor lucrări valoroase ale compozitorilor din alte țări. Fără îndoială că în repertoriul acestor orchestre trebuie să-și găsească locul și muzica noastră populară.

PE TEME ECONOMICE

Creșterea necontenită a productivității muncii — condiție a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor

Ridicarea necontenită a productivității muncii este o condiție hotărîtoare pentru victoria orînduirii noi, socialiste, pentru făurirea bunei stări a celor ce muncesc. În lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, partidul mobilizează oamenii muncii să lupte neobosit pentru continua ridicare a productivității muncii și reducerea prețului de cost, arătîndu-le că aceasta este singura cale justă pentru ridicarea nivelului lor de trai.

Dezvoltarea puternică a industriei grele și constructoare de mașini a făcut cu putință înzestrarea tot mai largă a întreprinderilor cu tehnica modernă ; pe această bază și prin ridicarea calificării muncitorilor, productivitatea muncii a crescut în anii cincinalului cu 40%. Cu toate acestea, creșterea productivității muncii e insuficientă față de progresul rapid al înzestrării întreprinderilor cu tehnica modernă. În numeroase întreprinderi, utilajele existente continuă să fie slab folosite ; tehnica nouă, de mare productivitate, se introduce încă prea încet într-o serie de ramuri ale industriei.

Principalul mijloc pentru a asigura creșterea necontenită și rapidă a productivității muncii este perfecționarea permanentă a tehnicii, paralel cu îmbunătățirea prin toate mijloacele a folosirii tehnicii existente. O mare însemnătate au în această privință ridicarea calificării muncitorilor la nivelul tehnicii noi, răspîndirea pe scară largă a metodelor noi, de înaltă productivitate, și a experienței fruntașilor în producție, atragerea efectivă în lupta pentru sporirea productivității muncii a cadrelor de specialiști. Colectivul fiecărei întreprinderi trebuie să dea o atenție deosebită bunei organizări a muncii și asigurării unei producții ritmice, folosirii din plin a timpului de muncă de către fiecare muncitor, întăririi continue a disciplinei muncii.

Călăuzindu-se după teoria marxist-leninistă, partidul nostru ne învață că, în legătură cu sporirea productivității muncii, o problemă de mare însemnătate este aceea a asigurării unei anumite **corelații,** adică unui anumit raport, între creșterea productivității muncii și a salariului mediu în fiecare întreprindere. Potrivit acestuia **ritmul de creștere a productivității muncii trebuie să depășească întotdeauna pe cel al creșterii salariului mediu.** Asigurarea acestei corelații are o însemnătate hotărîtoare pentru dezvoltarea întregii economii pe făgașul socialismului — și răspunde intereselor vitale ale clasei muncitoare și întregului popor de a-și îmbunătăți continuu nivelul de trai.

În întreprinderile socialiste aparținînd statului democrat-popular se produc nenumărate bunuri materiale ; ele aparțin în întregime poporului muncitor.

Cum sînt folosite ele ?

O parte a lor servește la înlocuirea mașinilor uzate, a materiilor prime, materialelor și combustibilului consumate. Altfel producția n-ar putea continua.

O altă parte este folosită pentru lărgirea și perfecționarea neîncetată a producției socialiste, pentru construirea de noi fabrici, uzine, S.M.T.-uri, adică pentru asigurarea reproducției socialiste lărgite. Aceasta reprezintă acumularea socialistă — fără de care nu e posibilă dezvoltarea întregii economii.

În sfîrșit, o ultimă parte, destinată consumului, este folosită pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc. Ea este împărțită sub forma salariilor plătite muncitorilor și funcționarilor, sub forma cheltuielilor în scopuri social-culturale etc.

Se înțelege că este în interesul oamenilor muncii ca acumularea socialistă să se înfăptuiască pe o scară tot mai largă și ca totodată volumul de mijloace materiale destinate consumului să crească mereu, căci numai în felul acesta pot fi asigurate dezvoltarea economiei naționale și continua îmbunătățire a condițiilor de trai ale poporului muncitor. Cum se poate realiza acest lucru ? Bineînțeles că numai prin sporirea producției, mijlocul hotărîtor pentru sporirea producției fiind ridicarea productivității muncii.

Spre a se asigura lărgirea acumulării socialiste — baza dezvoltării economiei și ridicării nivelului de trai al poporului — nu este suficient numai ca producția și productivitatea muncii să crească. Mai trebuie asigurată o anumită proporție între creșterea producției și creșterea fondului de salarii, producția trebuind să crească mai repede decît fondul de salarii. Dacă n-ar fi așa, dacă creșterea producției n-ar întrece creșterea fondului de salarii, nu s-ar mai putea pune deoparte mijloace materiale pentru lărgirea producției. Ca să facem o comparație, s-ar întîmpla ceea ce se întîmplă în acele gospodării colective în care se face greșeala de a se împărți întreaga producție obținută, ba chiar și din rezerva anilor trecuți, nepunîndu-se nimic deoparte, ci micșorîndu-se resursele pentru realizarea de construcții, instalații etc., care să asigure dezvoltarea multilaterală a gospodăriei.

Din faptul că producția totală a întreprinderii socialiste trebuie să crească mai repede decît fondul de salarii decurge necesitatea ca ritmul de creștere a **productivității muncii** să întreacă pe acela al creșterii **salariului mediu.** Căci după cum productivitatea muncii se măsoară prin producția pe cap de muncitor într-o anumită unitate de timp, tot așa salariul mediu se determină calculînd partea din fondul de salarii ce revine pe cap de muncitor, tot într-o anumită unitate de timp. Așa-dar, pentru ca producția totală să crească mai repede ca fondul de salarii trebule ca productivitatea muncii să crească mai repede ca salariul mediu.

Depășirea ritmului de creștere a salariului mediu de către ritmul de creștere a productivității muncii dă posibilitate statului să dezvolte necontenit industria socialistă, să sprijine agricultura, să asigure astfel cantități crescînde de mărfuri, să aloce fonduri mai mari pentru construirea de noi școli, așezăminte de cultură, de sănătate etc., în vederea ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Dacă, dimpotrivă, ritmul de creștere a salariului mediu ar întrece ritmul de creștere a productivității muncii, aceasta ar duce la încetinirea industrializării socialiste, la stagnarea și, cu timpul, la micșorarea producției, la scăderea cantității de mărfuri pe piață și urcarea prețurilor, la reducerea volumului construcțiilor de interes social-cultural. S-ar ajunge astfel nu la creșterea, ci la scăderea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Respectarea unei corelații juste între creșterea productivității muncii și a salariului mediu asigură **sporirea salariului real** al muncitorilor și funcționarilor, încît cu aceiași bani aceștia să poată cumpăra mai multe produse.

Este cunoscut faptul că prețul de cost se compune dintr-o serie de cheltuieli, printre care și cheltuielile de salarii pe unitatea de produs. Atunci cînd creșterea productivității muncii întrece creșterea salariului mediu, cheltuielile de salarii pe unitatea de produs se micșorează, ceea ce face cu putință reducerea prețului de cost. De pildă, să presupunem că o întreprindere cu 100 de muncitori produce într-o lună 1000 unități de produse, iar fondul de salarii corespunzător acestui volum al producției se ridică la 50.000 lei. Dacă într-o anumită perioadă productivitatea muncii crește însă cu 20% aceasta va face ca în loc de 1000 de unități de produse să se realizeze 1.200. Dacă în același timp fondul de salarii a crescut și el, de pildă, cu 8%, în luna respectivă se vor plăti drept salarii 54.000 lei. Salariul mediu va fi de 540 lei, deci tot cu 8% mai mare. Dar fondul de salarii, cei 54.000 lei, sînt plătiți acum nu pentru 1000 de unități de produse, ci pentru 1200 produse, ceea ce face ca cheltuielile de salarii pe unitatea de produs să scadă de la 50 la 45 lei. Această reducere a cheltuielilor de salarii pe unitatea de produs, care are loc în condițiile creșterii salariului mediu, influențează asupra reducerii prețului de cost al produselor. Reducerea prețului de cost este condiția pentru ca statul democrat-popular să poată asigura ieftinirea treptată a mărfurilor industriale de larg consum. Numai atunci cînd fiecărui procent de creștere a salariului mediu îi corespunde un procent mai mare de creștere a productivității muncii se pot asigura condițiile necesare pentru reducerea prețurilor de vînzare.

Să presupunem acum, păstrînd același exemplu, că productivitatea muncii a crescut cu 8%, iar fondul de salarii cu 20%. Aceasta înseamnă că în luna respectivă se vor plăti drept salarii 60.000 lei. Salariul mediu va fi de 600 lei, tot cu 20% mai mare. Repartizînd fondul de salarii asupra celor 1080 unități de produse, vedem că acum cheltuielile de salarii pe unitate de produs cresc de la 50 lei la 55,55 lei. Aceasta ar face ca și prețul de cost — și în cele din urmă și prețul de vînzare — al acestor produse să crească. Dacă aceasta se întîmplă pe o scară mai largă, viața se scumpește, salariile reale ale muncitorilor scad, scade nivelul lor de trai.

Pentru ca creșterea salariului nominal să însemne și o creștere a puterii de cumpărare a salariilor este necesar ca salariilor crescute să le corespundă o cantitate sporită de mărfuri pe piață. Aceasta este posibil numai cu condiția ca, în toate întreprinderile, producția și productivitatea muncii să crească mai rapid decît fondul de salarii în general. În caz contrar s-ar ajunge la o creștere artificială a salariilor, oamenii muncii dispunînd de mai mulți bani decît valoarea produselor existente pe piață; aceasta ar duce inevitabil la subminarea monetei, la creșterea prețurilor și deci la scăderea puterii de cumpărare a leului, la scăderea salariului real al celor ce muncesc și a nivelului lor de trai. Or, clasa muncitoare este interesată într-o creștere adevărată a salariilor, cu alte cuvinte într-o creștere a salariilor care să se bazeze pe creșterea puterii de cumpărare a leului, o creștere cărela să-i corespundă produse tot mai multe și mai ieftine pe piață.

Salariul real crește necontenit și pe seama cheltuielilor tot mai mari făcute de stat și de diferite organizații obștești pentru satisfacerea nevoilor social-culturale ale oamenilor muncii (plata ajutoarelor, a pensiilor, asistența medicală gratuită, plata concediilor de odihnă și de naștere, burse etc.). Statul poate aloca fonduri cu atît mai mari pentru nevoile social-culturale cu cît crește producția și productivitatea muncii și se reduce prețul de cost pe baza asigurării în fiecare întreprindere a corelației necesare între creșterea productivității muncii și a salariului mediu.

O mare însemnătate pentru creșterea productivității muncii și totodată pentru asigurarea unei corelații juste între ritmul ei de creștere și cel al salariului mediu au aplicarea justă a principiului socialist al repartiției după cantitatea și calitatea muncii, combaterea unor practici dăunătoare ca încadrarea muncitorilor la categorii de salarizare necorespunzătoare calificării lor, majorarea artificială a categoriilor lucrărilor executate, angajări pe baza unor salarii stabilite prin încălcarea tarifelor legale.

Un factor deosebit de important al creșterii productivității muncii este justa normare a muncii. Norma stabilește cantitatea minimă de produse pe care muncitorul trebuie să le facă într-o unitate de timp (norma de producție) sau timpul pe care trebuie să-l cheltuiască pentru realizarea unui anumit produs (norma de timp). Productivitatea nu stă și nu trebuie să stea pe loc, de aceea nici normele nu pot și nu trebuie să stea pe loc. În procesul de producție se introduc mereu mașini și procedee tehnologice noi, iar muncitorii își însușesc tehnica nouă, găsesc, în colaborare cu tehnicienii, metode noi, care permit ca aceeași cantitate de produse să fie realizată mai repede, cu cheltuială de muncă și de timp mai puțină. Astfel, norme care au fost juste la un moment dat, cu timpul se învechesc, devin o frînă în calea ridicării productivității muncii. Dacă în aceste condiții sînt menținute normele vechi, se vor produce depășiri foarte mari de norme, creșterea salariului mediu va depăși creșterea productivității muncii ; pe de altă parte, însăși creșterea productivității muncii va rămîne sub posibilitățile create. Asemenea situații trebuie evitate prin introducerea de norme noi, fundamentate din punct de vedere tehnic, care să fie stabilite la un nivel aflat între normele deja atinse de marea masă a muncitorilor și cele atinse de cei mai buni muncitori fruntași. Fiind accesibile masei largi a muncitorilor, aceste norme îi vor atrage pe muncitori să se ridice la nivelul fruntașilor. Ele vor aduce o contribuție însemnată la creșterea productivității muncii, vor înlesni stabilirea unei corelații juste între creșterea productivității muncii și creșterea salariului mediu.

Lămurindu-se temeinic muncitorilor însemnătatea justei normări a muncii, trebuie combătute totodată tendințele unor conducători de întreprinderi, cadre economice, activiști sindicali care, situîndu-se în coada elementelor înapoiate, nu înțeleg însemnătatea introducerii de norme corespunzătoare nivelului tehnic și de organizare a producției.

O condiție importantă pentru creșterea productivității muncii într-un ritm mai rapid decît ritmul de creștere a salariului mediu este ca în fiecare întreprindere să se asigure un raport just între numărul salariaților ocupați în munci productive și cei ocupați în munci administrative — și totodată să se asigure creșterea continuă a numărului muncitorilor ocupați în procesele principale de fabricație pe seama celor care lucrează în munciile auxiliare. În legătură cu aceasta are o deosebită importanță desfășurarea unei acțiuni sistematice de ridicare a calificării muncitorilor.

Creșterea necontenită a productivității muncii este o condiție esențială pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale, pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai al poporului muncitor.

M. ANGELESCU

REVISTA PRESEI

Propaganda marxism-leninismului — sarcină importantă a presei de partid

Presa de partid are un rol deosebit de însemnat în răspîndirea și însușirea de către mase a teoriei marxist-leniniste; nici o altă formă a propagandei nu se poate adresa simultan unui număr atît de larg de oameni ai muncii ca ziarul de partid. Cum își îndeplinește sarcinile în această privință „Făclia", organ al Comitetului regional Cluj al P.M.R. și al sfatului popular regional?

De la bun început, trebuie arătat că, în ultimul an, redacția și-a îmbunătățit munca în domeniul propagandei marxism-leninismului, sporind simțitor numărul materialelor teoretice publicate și făcînd eforturi pentru lărgirea tematicii acestora. În ultimele luni, ziarul a publicat articole cu privire la: „Învățătura marxist-leninistă despre industrializarea țării", „Productivitatea muncii și căile sporirii ei", „Pentru ridicarea valorii zilei-muncă în G.A.C.", „Legalitatea populară" etc. Acest fapt constituie un exemplu care poate dovedi și altor ziare locale că, antrenînd autori calificați în munca de propagandă, ele își creează largi posibilități de îmbunătățire a activității în această direcție.

Realizările de pînă acum ale ziarului dovedesc că acesta are toate condițiile pentru a ridica la un nivel mai înalt activitatea pe tărîmul educării ideologice a oamenilor muncii. Continuînd să publice materiale teoretice referitoare la principalele probleme ale industrializării socialiste a țării, ziarul trebuie să-și lărgească tematica, realizînd o cotitură în privința tratării teoretice a problemelor ridicării agriculturii și, îndeosebi, ale transformării ei socialiste. Este cunoscut faptul că în ultimii 2—3 ani, regiunea Cluj, rămînînd în urma altor regiuni cu condiții asemănătoare, bate pasul pe loc în ce privește crearea de noi întovărășiri și gospodării colective. Oare nu înțelege redacția ce contribuție importantă la îndreptarea acestei situații ar aduce publicarea unor articole teoretice care, bazîndu-se pe analiza situației concrete din regiune, ar contribui la înarmarea activiștilor locali cu înțelegerea teoretică a necesității transformării socialiste a agriculturii, a superiorității gospodăriei colective, a avantajelor întovărășirilor, rolului S.M.T.-urilor?

O altă lipsă importantă în tematica articolelor de propagandă publicate constă în insuficienta atenție acordată problemelor legate de învățătura marxist-leninistă în problema națională. Militînd pentru continua întărire a unității frățești a oamenilor muncii de diferite naționalități din regiunea Cluj, ziarul trebuie să considere drept o permanentă sarcină a sa publicarea unor materiale teoretice despre patriotismul socialist și internaționalismul proletar, care să lămurească comunitatea de interese a poporului român și a minorităților naționale, să combată fără cruțare orice manifestare a naționalismului burghez în viața socială cît și în domeniul muncii ideologice, să popularizeze formele concrete ale colaborării prietenești a oamenilor muncii români, maghiari, germani, evrei etc. în diferite domenii ale construcției socialiste.

Principalul în munca de propagandă constă în calitatea conținutului, în asigurarea purității teoriei, a legăturii ei cu viața, în claritatea expunerii. Trebuie spus însă că unele dintre articolele teoretice publicate de „Făclia" nu răspund acestei cerințe. Astfel, în consultația „Izvoarele de acumulare socialistă" sînt învălmășite, fără a fi explicate temeinic și fără a se arăta clar legătura dintre ele, o grămadă de probleme complexe ca: reproducția socialistă lărgită, formarea avuției naționale, a produsului social total și a venitului național, acțiunea legii dezvoltării planice, proporționale, a economiei naționale, principiul repartiției socialiste, teoria rentabilității și a beneficiului. Astfel, pentru lămurirea unei noțiuni teoretice simple, se recurge la alte noțiuni mult mai complicate — a căror înțelegere presupune cunoștințe mai largi.

Îngreunînd mai mult lucrurile decît lămurindu-le, articolul nu explică limpede tocmai de unde provin acumulările și tratează superficial căile sporirii lor. Nu se pomenește nimic despre asemenea mijloace principale pentru realizarea de acumulări ca întărirea hozrasciotului în întreprinderi, introducerea lui pe sectoare, secții, ateliere; nu se arată rolul **hotărîtor** al inițiativei creatoare a muncitorilor și tehnicienilor, aportul funcționarilor din serviciile de planificare, financiar etc. în realizarea de acumulări. După citirea unui asemenea articol ai impresia că redacția ziarului „Făclia" consideră sporirea acumulărilor peste plan drept o problemă care se rezolvă în sfere foarte înalte, fără legătură cu colectivele întreprinderilor.

Tendințe de tratare superficială a temei se manifestă și în articolul „Productivitatea muncii și căile sporirii ei", care, vorbind despre factorii creșterii productivității muncii, ocolește asemenea probleme esențiale ca: folosirea din plin a timpului de lucru, îmbunătățirea raportului dintre numărul salariaților ocupați în munci productive și al celor din munci administrative, aplicarea consecventă în întreprinderi a principiului cointeresării materiale în rezultatele muncii, întărirea disciplinei socialiste a muncii. O lipsă serioasă a articolului constă în aceea că nici nu amintește despre necesitatea unei juste corelații între ritmul de creștere a productivității muncii și cel al salariului mediu.

Puritatea formulărilor teoretice — iată o cerință esențială în propaganda marxist-leninistă. Din păcate în articolul „Venitul național al societății socialiste", pot fi găsite asemenea formulări confuze, lipsite de sens, ca „producția venitului național" (în loc de „crearea venitului național") sau „îmbinarea optimă a fondurilor de acumulare și consumație" (în loc de „stabilirea unor proporții juste între fondul de acumulare și fondul de consum"). În același articol se afirmă că sarcina de a se combate tendințele de umflare a aparatului administrativ se realizează prin ...„atragerea activă a maselor largi muncitoare în întrecerea socialistă" (?). De asemenea, este greu de înțeles ce a dorit să spună autorul articolului despre acumularea socialistă, în legătură cu sarcina de a se obține „o eficiență a creșterii productivității muncii asupra sporirii rentabilității întreprinderii".

Partidul cere presei să-și concentreze eforturile spre tratarea creatoare, independentă, a problemelor teoretice, spre aplicarea învățăturii marxist-leniniste la condițiile specifice ale țării noastre. Este limpede că aceste cerințe nu pot fi îndeplinite prin articole ca acelea despre „Principiile leniniste ale coexistenței ce lor două sisteme" sau „Învățătura leninistă despre industrializarea socialistă", în care — în locul unor argumente și demonstrații convingătoare — găsești cîte 7-8 citate cu ghilimele, alături de altele fără ghilimele, toate îmbinate prin cîteva fraze-tip de legătură.

Acordînd o mai mare atenție conducerii presei locale, Comitetul regional Cluj al P.M.R. are datoria să îndrume ziarul „Făclia" în vederea îmbunătățirii continue a educării ideologice a oamenilor muncii. Clujul este un important centru cultural unde funcționează o filială a Academiei R.P.R., două universități, o universitate serală de marxism-leninism; există din plin posibilități ca ziarul „Făclia" să grupeze în jurul său un activ mai larg de propagandiști, să folosească acest activ atît pentru elaborarea cît și pentru controlul articolelor teoretice.

Ridicarea la un nivel mai înalt a propagandei marxism-leninismului este o sarcină de cinste pentru îndeplinirea căreia merită să fie depuse toate eforturile.

VALERIU POP

INFORMAȚII

■ Zilele acestea s-a întors în Capitală, venind de la Roma, delegația română la cel de-al 10-lea Congres internațional al istoricilor.

Delegația a fost alcătuită din tovarășii: acad. prof. P. Constantinescu-Iași, conducătorul delegației, acad. prof. C. Daicoviciu, acad. prof. D. Prodan, prof. univ. Gh. Ștefan, membru corespondent al Academiei R.P.R., și prof. univ. L. Banyai.

■ Miercuri seara a avut loc la Palatul cultural din Tg. Mureș concertul de deschidere a stagiunii Filarmonicii de Stat a Regiunii Autonome Maghiare. În program au figurat: Uvertura festivă de N. Buicliu, Concertul pentru orgă nr. 2 de Iosif Rheinberg, solist Cosma Mátyás, Dansurile din Galanta de Zoltán Kodály, și Simfonia fantastică de H. Berlioz, în primă audiție la Tg. Mureș.

Concertul, dirijat de Székely Endre, s-a bucurat de succes.

(Agerpres)

ȘTIRI SPORTIVE

Intîlnirea internațională de scrimă dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și Austriei

Joi după-amiază a început în sala Dinamo întîlnirea internațională de scrimă dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și Austriei. Această competiție prezintă un interes deosebit, deoarece are drept scop verificarea scrimerilor din cele două țări înaintea desfășurării campionatelor mondiale care vor avea loc luna viitoare la Roma.

În prima zi a întîlnirii s-a disputat proba individuală de floretă rezervată bărbaților. S-au întrecut 9 scrimeri români și 5 austriaci, împărțiți în două serii. Sportivii noștri au arătat o frumoasă pregătire, șapte scrimeri români reușind să se califice în finală împreună cu austriacul Wunder. Din seria 1-a s-au calificat pentru finale Chelaru, Pelegrini și Tapalagă, cu cîte 4 victorii fiecare, iar din seria a doua Tudor Ilie cu 6 victorii, Uray cu 5 victorii, Zilahi cu 4 victorii și Matei cu 3 victorii.

Deoarece concursul s-a prelungit pînă seara tîrziu, pînă la ora cînd transmitem nu ne-a parvenit clasamentul final al probei.

Astăzi concursul continuă cu desfășurarea probelor de floretă femei și spadă. În cursul dimineții, cu începere de la ora 9, se vor desfășura eliminatoriile, iar după-amiază, de la ora 16.30, finalele celor două probe.

Declarația secretarului general al Uniunii internaționale de tir

Joi a avut loc o conferință de presă în cadrul căreia Karl August Larsson (Suedia), secretar general al Uniunii internaționale de tir, a răspuns la întrebările ziariștilor sportivi în legătură cu prima ediție a Campionatelor europene de tir încheiate recent la București.

Printre altele K. A. Larsson a spus: Rezultatele obținute în campionatele de la București întrec toate așteptările, încît se poate spune că performanțele înregistrate cu prilejul altor competiții par mediocre. Instalațiile de la poligonul Tunari sînt realizate cu o tehnică perfectă. Ele au ajutat pe trăgători în doborîrea atîtor recorduri mondiale. Membrii Uniunii internaționale de tir au cerut ca proiectele acestor instalații să fie trimise în Australia pentru a servi ca model pentru amenajarea poligonului unde se vor desfășura întrecerile din cadrul Jocurilor Olimpice.

Vorbind despre arbitrii români Karl Larsson i-a apreciat ca fiind foarte competenți. Primele cursuri pentru arbitrii internaționali de tir, care se vor desfășura anul viitor la București, sînt o dovadă a încrederii pe care celelalte țări o acordă R.P.R. în acest domeniu.

În încheiere Larsson a subliniat atmosfera de sinceră prietenie care a domnit în cursul acestor competiții.

(Agerpres)

Șahistul sovietic D. Bronștein cîștigătorul turneului interzonal de la Göteborg

GÖTEBORG 22 (Agerpres). — Turneul interzonal de șah de la Göteborg a fost cîștigat de marele maestru sovietic David Bronștein, care a întrunit 15 puncte din 20 posibile, fără a pierde nici o partidă. Pe locul doi s-a clasat Paul Keres (U.R.S.S.) 13½ puncte, iar pe locul trei argentinianul Panno cu 13 puncte.

A 7-a Conferință națională de tuberculoză

La 22 septembrie au început în sala Teatrului C.C.S. lucrările celei de-a 7-a Conferințe naționale de tuberculoză.

Acest important eveniment din viața medicală a țării noastre a reunit aproximativ 500 de oameni de știință — academicieni, profesori universitari, cercetători, precum și medici și personal sanitar mediu.

La conferință participă totodată oameni de știință străini din: R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, R. P. D. Coreeană, Franța, R. D. Germană, Marea Britanie, R. P. Mongolă, R. P. Polonă, U.R.S.S.

Participanții la conferință au vizitat cu interes expoziția: „Lupta antituberculoasă în R.P.R.", deschisă în holul teatrului.

În prezidiul conferinței au luat loc: acad. prof. dr. C. I. Parhon, dr. Voinea Marinescu, Stelian Moraru, ing. Șt. Bălan, acad. prof. dr. M. Nasta, acad. prof. dr. Șt. Milcu, acad. prof. dr. N. Hortolomei, acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, acad. V. Mîrza, dr. Al. Bulla, general-major dr. M. Dumitrescu și alții.

Cuvîntul de deschidere a conferinței a fost rostit de acad. prof. dr. M. Nasta, președintele Societății Științelor Medicale, directorul Institutului de Fiziologie, care a spus printre altele:

Astăzi, la a 7-a Conferință pe care o ținem, în al 11-lea an de la data eliberării patriei noastre, putem anunța că mortalitatea prin tuberculoză nu mai reprezintă decît 30 la sută din ceea ce mai era încă în 1948.

Fără îndoială că acest succes se datorește marilor progrese ale științelor medicale în condițiile de înflorire create de regimul democrat-popular.

După ce a adus un călduros omagiu figurilor marilor înaintași ai medicinei românești, acad. M. Nasta a salutat prezența la conferință a oamenilor de știință de peste hotare.

Ședința de deschidere a conferinței a fost prezidată de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., care a rostit o scurtă cuvîntare.

Dr. Voinea Marinescu, ministrul Sănătății, a adus conferinței salutul Ministerului Sănătății și al muncitorilor sanitari din țara noastră.

Grija partidului și guvernului pentru ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii — a spus vorbitorul — a creat în cursul primului plan cincinal condițiile necesare pentru îmbunătățirea continuă a stării de sănătate a populației.

Față de anul 1944, numărul spitalelor din orașe a crescut cu 24,5 la sută, al policliniciilor cu 791,7 la sută, iar numărul circumscripțiilor medicale orășenești a fost aproape triplat față de 1945.

Numărul paturilor pentru nașteri a crescut de peste 7 ori.

În încheiere, dr. Voinea Marinescu a spus:

Sînt ferm convins că munca acestei conferințe va însemna un important pas înainte în îmbunătățirea mijloacelor de luptă antituberculoasă în țara noastră.

Ing. Ștefan Bălan, președintele Sfatului popular al Capitalei, a salutat conferința în numele locuitorilor orașului București.

Au rostit apoi scurte cuvîntări de salut conducătorii delegațiilor oamenilor de știință de peste hotare: dr. Libușe Podeștova, șeful secției de tuberculoză din Ministerul Sănătății al R. Cehoslovace, dr. Și Mei-șin, profesor agregat de chirurgie toracică al primului departament Șanhai, prof. dr. Li Cion Tu, șef de catedră la Facultatea de Terapeutică a Institutului de Medicină din Phenian, dr. Roger Even, reprezentant al Uniunii Internaționale de Tuberculoză, membru al Societății Franceze de tuberculoză, membru în biroul Comitetului național de apărare împotriva tuberculozei din Franța, dr. Donald McDonald, din partea Asociației pentru prevenirea tuberculozei din Marea Britanie, dr. Ulrich Bauer, conducătorul luptei antituberculoase din Ministerul Sănătății al R. D. Germane, dr. Amindavaa Jamian, director al Casei republicane de învățămînt sanitar din R. P. Mongolă, prof. dr. N. M. Amosov, șeful catedrei de chirurgie toracică din Kiev, docent dr. Ștefan Teodorov, directorul Institutului de Fiziologie din Sofia.

Intrînd-se în ordinea de zi a conferinței, acad. prof. dr. M. Nasta a prezentat problema: „Prevenirea și lichidarea cavernei ca factor important în profilaxia și epidemiologia tuberculozei".

În continuare a fost prezentat raportul nr. 1: „Prevenirea și lichidarea cavernei prin diagnostic și tratament precoce: rolul chimio și colapso-teraplei", de prof. dr. M. Popper, medic emerit al R.P.R., și conf. univ. dr. A. Brill.

În ședința de după-amiază au fost expuse comunicări pe marginea raportului nr. 1: „Diagnosticul precoce al cavernei tuberculoase prin microradiofotografie" de doctorii M. Marinov, Gh. Bungețeanu, M. Lupșa, E. Popescu-Baran, D. Bernștein și C. Bănescu, „Depistarea precoce a tuberculozei pulmonare prin controlul periodic al leziunilor pulmonare minime", de doctorii I. Clepper și S. Ziballs, „Rolul pleureziilor în apariția cavernelor", de doctorii E. Klein și F. Gîrda, „Tratamentul tuberculozei bronhopulmonare cu antibiotice administrate pe cale bronșică", de prof. dr. M. Popper și dr. S. Davidsohn, „Tratamentul tuberculozei bronșice și pulmonare prin metoda endo-bronșică" de doctorii N. Rădulescu și M. Negrea, „Rezultatele tardive ale tratamentului complex în caverna tuberculoasă", de prof. dr. Z. Barbu și dr. E. Barbu, „Rezultatele imediate și tardive ale tratamentului tuberculozei pulmonare cu antibiotice", de doctorii I. Clepper, Z. Zelicovici și D. Butnaru, „Caverna plină după tratamentul cu antibiotice", de doctorii Z. Zelicovici, E. Esrig și R. Rodna.

În cursul primei zile a lucrărilor, dr. Carol Virșik, ftiziolog șef al Slovaciei, a prezentat comunicarea „Importanța epidemiologică a cavernei tuberculoase, prevenirea ei și concepțiile contemporane asupra tratamentului". Din partea delegației R. P. Chineze au fost prezentate comunicările: „Analiza clinică a 513 cazuri de tuberculoză pulmonară tratată prin pneumotorax artificial", de dr. Țai Iu-șen, dr. Li Șu-șen și dr. Ten Mei-ling și „Observații asupra 130 de cazuri de tuberculoză tratată prin pneumo-peritoneu și chimioterapie" de dr. Kuo Te-lang. Prof. dr. D. D. Aseev, director adjunct științific al Institutului regional de tuberculoză din Moscova, a expus comunicarea: „Contribuții la problema tratamentului complex al bolnavilor de tuberculoză pulmonară cavitară". Dr. Paul Steinbruck (R. D. Germană) a făcut comunicarea intitulată: „Caverna tuberculoasă".

Lucrările conferinței continuă.

★

Membrii delegațiilor medicale străine care participă la cea de-a 7-a conferință națională de tuberculoză care se desfășoară în Capitală au fost primiți joi seara de către tov. M. Roșianu, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Seara, participanții la lucrările conferinței, au asistat în Sala Teatrului C.C.S. la un spectacol oferit de ansamblul de cîntece și dansuri al C.F.R.

(Agerpres)

Contradicții între participanții la Pactul Atlantic în problema Ciprului

PARIS 22 (Agerpres). — Presa occidentală subliniază că puternicele divergențe care se manifestă între Anglia, Grecia și Turcia în problema Ciprului și care n-au putut fi aplanate în convorbirile care au avut loc la Londra între reprezentanții celor trei guverne fac obiectul unei intense activități a diplomației americane care urmărește rezolvarea acestei probleme în interesul S.U.A.

„Cercurile diplomatice din Washington — scrie cunoscuta ziaristă franceză Geneviève Tabouis în ziarul „L'Information" — au fost informate că Dulles, după ce a terminat punerea la punct a planului american asupra Ciprului, are intenția să propună o întrunire extraordinară a N.A.T.O.... În consecință se impune o întrunire pentru discutarea planului american. Potrivit părerii cercurilor autorizate, este vorba de următoarea propunere: numirea unui înalt comisar american în Cipru, care să fie asistat de cîte un colaborator englez, grec și turc. Bazele militare engleze ar deveni baze atlantice".

Fără nici o îndoială, așa cum subliniază în continuare Geneviève Tabouis, perspectiva înlocuirii de către americani a englezilor nu este pe placul acestora din urmă. „La Londra, unde situația financiară impune guvernului să țină seama de Statele Unite — scrie Geneviève Tabouis — acest plan american este privit fără ca nimeni să gîndească că dacă Washingtonul insistă cu adevărat asupra lui, cineva l se va putea opune".

Contradicțiile dintre unii participanți la blocul militar al Atlanticului de nord în problema Ciprului afectează în mod serios relațiile americano-engleze: „Englezii — scrie ziarista franceză — condiționează autonomia internă a Ciprului de menținerea bazelor militare engleze pe această insulă. Americanii ar socoti că dacă aceste baze ar deveni „atlantice", aceasta ar deveni un lucru avantajos pentru toți".

Guvernul grec a examinat posibilitatea retragerii din Pactul Atlantic

ATENA 22 (Agerpres). — Agenția Reuter transmite că după cum a declarat ministrul Apărării al Greciei, Kanellopulos, guvernul grec a examinat în cursul zilei de miercuri posibilitatea retragerii Greciei din N.A.T.O. La întrunirea cabinetului a participat de asemenea generalul Dovas, comandantul suprem al armatei.

Trupele engleze din Cipru în „stare de alarmă"

NICOSIA 22 (Agerpres). — Trupele engleze din insula Cipru își intensifică acțiunile de reprimare a mișcării de eliberare a populației cipriote. În întreaga insulă se desfășoară vaste operațiuni de curățire, localități sînt înconjurate de trupe, în timp ce poliția percheziționează locuitorii. La 21 septembrie trupele engleze au deschis focul împotriva unei demonstrații care s-a desfășurat în localitatea Amiandos, rănind grav pe unul din demonstranți.

În noaptea de 21 spre 22 septembrie trupele engleze din insula Cipru au fost declarate în stare de alarmă.

Iranul intenționează să adere la pactul Orientului mijlociu

TEHERAN 22 (Agerpres). — TASS La ședința deschisă a Medjlisului din 20 septembrie, primul ministru al Iranului, Hossein Ala, a rostit o cuvîntare în legătură cu politica externă a guvernului.

Primul ministru a declarat că guvernul duce o politică conformă cu Carta Organizației Națiunilor Unite. Guvernul iranian, a spus el, „se pronunță pentru pace în întreaga lume" și consideră că „toate divergențele dintre state trebuie să fie rezolvate pe cale pașnică".

„Noi nu putem să nu ne pregătim pentru apărarea împotriva unei eventuale agresiuni, nu putem să nu depunem eforturi pentru întărirea forțelor noastre armate și să nu căutăm ajutor la prietenii noștri care au aceleași concepții" — a spus primul ministru.

Ala a declarat că speră că „aceste explicații" vor înlătura îndoielile tuturor deputaților.

★

ISTAMBUL 22 (Agerpres). — TASS La Istambul s-a anunțat, făcîndu-se referiri la părerea cercurilor Medjlisului iranian, că discursul rostit de primul ministru al Iranului în problemele de politică externă în cadrul ședinței Medjlisului iranian din 20 septembrie dovedește în mod neîndoielnic că guvernul iranian intenționează să adere la pactul militar din Orientul mijlociu, îndreptat împotriva U.R.S.S.

Părerea generală a deputaților Medjlisului este că discursul lui Hossein Ala echivalează cu o declarație că Iranul este gata să la definitiv această hotărîre.

„Astăzi la București"

Impresiile ziaristului vest-german Hugo V. Seib

Sub acest titlu ziaristul vest-german Hugo V. Seib, care a vizitat de curînd țara noastră, a început să publice o serie de reportaje în „Frankfurter Allgemeine Zeitung", important ziar din Republica Federală Germană, legat de cercurile de afaceri din această țară. Autorul relatează o serie de lucruri din țara noastră. Multe din ele sînt redate în stilul presei burgheze, conținînd și idei preconcepute cu privire la țările democratice. Dar autorul se vede nevoit să recunoască multe din realizările regimului democrat-popular, mai ales din ultimii ani. Redăm unele pasaje din primul reportaj.

„Pe calea Victoriei — scrie Seib, descriind diferite aspecte ale Capitalei R.P.R. — se desfășoară plimbarea de seară. Strada este la ora asta foarte populată și bine luminată de vitrinele magazinelor de lux". Comparînd actuala situație a aprovizionării cu aceea de acum doi ani, Seib, care a vizitat Rominia și în timpul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților, scrie: „Astăzi magazinele alimentare sînt mult vizitate și bine aprovizionate. Pe atunci (în 1953 — N.R.) era încă totul raționat (chiar și berea, azi excelentă, era atunci puțină și se găsea rar). Astăzi poate cumpăra oricine tot ce dorește sau tot ce-i permite punga".

Făcînd o comparație între situația de acum cîțiva ani a medicilor tineri din Rominia și aceea de astăzi, Seib ajunge la concluzia că nivelul lor de trai s-a ridicat simțitor. „Sînt mari progresele în domeniul sanitar — arată el în continuare. Printr-o organizare strînsă medicul de circumscripție trece prin fiecare casă, orice caz de îmbolnăvire este imediat anunțat, înregistrat și tratat. Spitalele au devenit curate, oamenii au uitat frica de clinică. S-a reușit să se obțină scăderea mortalității infantile de la 20% (înainte de război) la 4,3%. ...Sifilisul a dat mult înapoi. Cazurile noi au devenit o raritate".

Trecînd în revistă realizările obținute în domeniul culturii în ultimii ani, Seib subliniază, între altele, grija pe care regimul democrat-popular o poartă oamenilor de cultură. „Oamenii de cultură — scrie el — se numără printre cei mai bine plătiți din țară. Pentru pictori, scriitori, muzicieni, actori, cîntăreți, se cheltuiesc mari fonduri. În fiecare romîn se ascunde un poet" — mi se spune. Materialele trimise de fiecare tînăr talentat sînt analizate temeinic de Editura de Stat. Dacă un manuscris e socotit avînd oarecare valoare, atunci tînărul poet este îndrumat în mod deosebit. Apar în perspectivă avansuri, concedii de creație în regiunile pitorești ale țării".

„Milioane de cărți — scrie în continuare ziaristul vest-german — se tipăresc de la un timp încoace. În romînește, nemțește, ungurește. În această țară trebuie să se țină seama de 15 minorități. Mi se explică cu mîndrie că în Rominia s-au tipărit mai multe ediții din Shakespeare decît în Anglia. Setea de a citi e foarte mare. Analfabetismul a fost lichidat. „Cu filmul noi stăm încă slab" — se recunoaște față de mine — scrie în continuare Seib. Șaptesprezece filme artistice, printre care unele tehnicolore, urmează să fie turnate anul acesta. Vechile ateliere din Floreasca nu mai fac față. La Buftea, la 25 km. de oraș, între lacuri și pădure, se construiește acum un atelier uriaș. Lipsesc însă buni scenariști, operatori și regizori".

O parte însemnată din articol autorul o consacră posibilităților dezvoltării relațiilor economice dintre Republica Populară Romînă și Republica Federală Germană. „În convorbirea cu președintele Camerei de Comerț Exterior — scrie el — s-a accentuat că în anii 1929-30, 20% din exportul romînesc era îndreptat spre Germania și 25% din importul romînesc venea din Germania. Din păcate această cifră a coborît sub 1%. O creștere ar fi în interesul ambelor țări. Din Germania s-ar putea cumpăra materii prime pentru produse industriale, chimicale și produse farmaceutice, coloranți, instrumente de mecanică fină, mașini-unelte, echipament electric și oțel laminat. S-ar livra Germaniei produse ale industriei petrolifere și ale agriculturii, semințe, plante medicinale, vin, vinat și păsări". „Există dorința — scrie Seib în încheierea acestui capitol — unei legături mai bune cu Germania (autorul omite desigur faptul că R.P.R. întreține bune relații cu Republica Democrată Germană — N. R.) și se speră că după posibilele relații diplomatice cu Moscova (articolul a fost scris înainte de vizita lui Adenauer în U.R.S.S. — N.R.) vor urma altele cu Bucureștiul".

Descriind Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" Seib face constatarea că „o asemenea mare tipografie rar s-ar putea găsi în Europa".

În cursul călătoriei sale prin Romînia, Seib a vizitat mai multe localități și a trecut printr-o serie de sate. „Va putea oare vechiul Buick să învingă șoseaua Găești—Pitești, pe care am blagoslovit-o cu multe injurături, ca soldat, în iarna 1941? — scrie ziaristul vest-german. Astăzi, vechiul pavaj din piatră cubică al suburbiei se termină curînd după marginea orașului. Începe apoi o șosea betonată, construită atît de solid, rezistentă la ger, cum rar s-ar putea vedea chiar la noi".

Seib trage o serie de concluzii în legătură cu schimbările care au avut loc în ultimii ani în satul romînesc. „Ce sărace au fost această Oltenie și această Muntenie înainte — scrie el. Țărani săraci, aproape sclavi la 2 pînă la 3 mari moșieri, abia aveau bucatele strict necesare. Bătaia era condimentul la mizera mămăligă. Populația satelor umbla în general în zdrențe". Punîndu-și întrebarea dacă „este un veritabil progres acela obținut prin reforma agrară, prin colectivizare, prin mecanizare", Seib dă tot el răspunsul la această întrebare, prin constatările pe care le face în urma vizitei făcute în unele sate. „Acum — scrie el — întîlnești mai mulți oameni gospodărește îmbrăcați, fetele apar mai curate, mai vaporoase, mai parfumate". „Țăranii pe care i-ați întîlnit își duc pe piață produsele lor libere, adică ceea ce le rămîne după ce și-au achitat cotele obligatorii. Ei obțin bani buni pentru ele" — spune președintele Sfatului popular al regiunii Pitești. „El — scrie în continuare Seib — îmi arată plin de mîndrie parcul de cultură... amenajat prin muncă voluntară".

Un alt aspect al noului din satul romînesc care l-a izbit pe ziaristul vest-german este setea de cultură a poporului eliberat. „Mă întorc îngîndurat la București — pe lîngă tarlalele de porumb ce par nesfîrșite, prin satele lungi-lungi, urmărit cu curiozitate de fete și femei, ce stau în fața caselor lor pe bănci primitive, și care își ridică privirile de pe filele unor cărți. Din cărți? Da, ele citesc, citesc. Așa ceva n-a existat înainte".

Diplomații americani sînt neliniștiți de atitudinea francezilor față de N. A. T. O.

WASHINGTON 22 (Agerpres). — Oglindind îngrijorările nutrite de anumite cercuri din Statele Unite în legătură cu împotrivirea mereu crescîndă care se manifestă în Franța față de politica de remilitarizare a Germaniei occidentale, ziarul „New York Times" publică un articol în care scrie între altele: „Diplomații americani sînt neliniștiți de atitudinea Franței față de Statele Unite și pactul Atlantic. Examinînd punctul de vedere al unor conducători francezi, al presei și al unor grupuri particulare influente, se poate spune că opinia publică franceză își păstrează vechea ei tendință. Această veche tendință se caracterizează atît prin neutralism, cît și prin suspiciuni față de politica americană. Se pare că foarte puțini francezi cred într-adevăr că securitatea lor le poate fi asigurată prin pactul Atlanticului la care a aderat și Germania occidentală.

Dacă va putea evita reînarmarea germană, un pact european de securitate de genul celui propus de U.R.S.S. ar fi o mare tentație pentru foarte mulți francezi, chiar dacă acest lucru ar însemna moartea pactului Atlantic.

Diplomații americani sînt cu atît mai îngrijorați de această atitudine a francezilor, cu cît cartierul general al pactului Atlanticului este în Franța, iar toate liniile de comunicație și în primul rînd șoselele strategice traversează Franța de la coasta franceză și pînă la malurile Rinului".

Evenimentele din Argentina

BUENOS AIRES 22 (Agerpres). — Potrivit ultimelor știri transmise de agenția France Presse, în urma venirii la putere a juntei militare conduse de generalul Lonardi, participanții la diferitele comploturi împotriva fostului președinte Peron care se aflau arestați au fost puși în libertate.

Partidul socialist argentinian a invitat pe membrii săi refugiați în străinătate să se înapoieze în țară.

Pe de altă parte, se anunță că colonelul Humbert Ugolini a fost numit în funcția de guvernator al provinciei Buenos Aires.

Comandamentul militar al provinciei Santiago del Estero a ordonat închiderea sediilor tuturor partidelor politice și sindicatelor din această provincie.

Acesta este un „peisaj..."

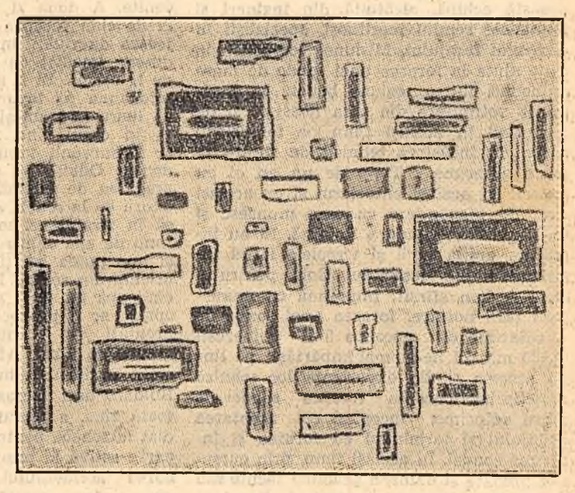

Privind clișeul alăturat, cititorii se vor întreba, desigur ce reprezintă. Mulți vor crede, poate, că el reproduce primele încercări ale unui micuț școlar de a se familiariza cu geometria, sau cumva o colecție de obiecte necunoscute de prin alte vremuri... Pentru a risipi de la început orice echivoc, trebuie spus că este vorba, după cum ne informează ziarul englez „Times" de... o pictură. Ea face parte din „creațiile" pictorului belgian Guillaume Orix, intitulate „peisaje ale minții". Ele sînt considerate de către unele cercuri din occident o culme a acelei arte care se intitulează pompos „artă abstractă" — de fapt o ridicolă mizgălitură menită să pervertească gustul pentru frumos și să semene confuzie în gîndirea omului.

Fără îndoială că mulți vizitatori ai galeriilor în care sînt expuse picturile lui Orix, descrise ca „peisaje ale minții", nu se pot opri să nu gîndească: „Săracă minte!"

Convorbirea dintre N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov şi membri ai delegaţiei parlamentare franceze

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite :

La 22 septembrie N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au primit în marele Palat al Kremlinului pe membrii delegaţiei parlamentare franceze care se află în vizită în Uniunea Sovietică la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La primire au participat: Pierre Schneiter, preşedintele Adunării Naţionale franceze, conducătorul delegaţiei, precum şi André Mercier, d-na Jaqueline Tomes-Petenotre, Vincent Badie, Alex Roubert şi alţi membri ai delegaţiei.

N. A. Bulganin a salutat cu căldură pe oaspeţi, arătînd că este bucuros să-i vadă la Moscova. A avut apoi loc o convorbire sinceră şi prietenească, care a durat aproape trei ore.

La rugămintea parlamentarilor francezi, N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin au răspuns la întrebările care le-au fost puse. Ei au exprimat punctul de vedere sovietic în problema căilor şi posibilităţilor dezvoltării continue a relaţiilor comerciale dintre Uniunea Sovietică şi Franţa pe o bază reciproc avantajoasă, fără nici un fel de discriminare, în problemele slăbirii încordării internaţionale şi întăririi păcii, în problema germană şi în problema situaţiei din Extremul Orient.

N. S. Hruşciov a transmis un salut poporului francez, exprimînd urarea ca prietenia între popoarele francez şi sovietic, precum şi prietenia între toate popoarele să se întărească.

Subliniind că împărtăşeşte urările lui N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin a transmis poporului francez un salut prietenesc din partea guvernului sovietic.

La convorbirea dintre N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov şi membrii delegaţiei parlamentului francez au asistat A. P. Volkov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. T. Laţis, preşedintele Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. A. Zorin, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., precum şi L. Joxe, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Franţei în U.R.S.S., ziarişti sovietici şi francezi.

Corespondenţă telefonică din Paris

Succese ale luptelor muncitoreşti din Franţa

GEORGES JOSEPH
redactor la ziarul „l'Humanité"

Lupta revendicativă a oamenilor muncii din Franţa, începută cu aproape două luni în urmă la Saint-Nazaire, cunoaşte în ultimul timp o amploare din ce în ce mai mare, extinzîndu-se în majoritatea departamentelor. Desfăşurată în condiţiile întăririi unităţii de acţiune a clasei muncitoare, această luptă înregistrează succese.

La Nantes, proprietarii întreprinderilor de construcţii au hotărît să anuleze lock-out-ul anunţat de ei anterior. Aceasta constituie o mare victorie a oamenilor muncii şi a unităţii lor. Guvernul şi patronii n-au reuşit să îngenuncheze pe cei 20.000 de greviştii din Nantes. Patronatul a suferit un eşec la Nantes pentru că, la fel ca şi la Saint-Nazaire, populaţia, întregul oraş, inclusiv negustorii, sînt de partea greviştilor ; pentru că la Nantes ca şi la Saint-Nazaire unitatea este reală, solidă.

Aceasta urmează unei alte victorii, obţinute de muncitorii de la şantierele navale din Saint-Nazaire, cei care au deschis seria luptelor revendicative. Şi aci patronii au cedat, muncitorii şantierelor navale obţinînd o urcare a salariilor lor cu 22%.

O majorare atît de importantă, obţinută, trebuie subliniat, în cea mai deplină unitate şi în ciuda sabotajului liderilor sindicali de dreapta, corespunde cerinţei clasei muncitoare franceze, care azi nu mai poate fi satisfăcută cu pomenile acordate, pe ici, pe colo, de către patronat.

Îngrijoraţi de amploarea mişcării, patronatul şi guvernul încearcă să stăvilească avîntul luptei ; patronii tăgăduind semnătura lor chiar a doua zi sau declarînd lock-out, iar guvernul ocupînd uzinele prin F.R.F. (poliţia guvernamentală).

Provocările poliţieneşti au dat loc la 220 de incidente în cursul cărora un muncitor şi-a găsit moartea.

În ciuda măsurilor patronale şi guvernamentale lupta a cuprins sute de întreprinderi şi instituţii publice. Lozinca este: „Unitate pentru a obţine revendicările juste". Astfel la Brest, Lorient, Le Mans, Le Hâvre, la Rochelle, Belfort şi în alte oraşe, sute de mii de muncitori s-au pus în mişcare. În regiunea Seine Maritime, la uzinele de laminoare din Le Hâvre, au avut loc ieri o serie de incidente. Socotind insuficientă majorarea propusă de mediatori, ca răspuns la revendicările lor, greviştii s-au barlcadat puternic în ateliere, în timp ce importante forţe poliţieneşti erau aduse din împrejurimi. Tot la Le Hâvre, direcţia porturilor şi şantierelor a decretat închiderea uzinelor, începînd de azi dimineaţă.

La căile ferate mişcarea la proporţii pe zi ce trece. Feroviarii ca şi personalul de la gaz şi electricitate sînt hotăriţi să obţină satisfacţie.

Luptînd pentru anularea lock-out-ului la unele uzine ale întreprinderii „Schneider-Creusot" din Saint-Etienne, muncitorii au făcut în faţa prefecturii o măreaţă demonstraţie, de proporţii cum nu a mai avut loc în acest centru muncitoresc din anul 1947.

Amploarea mişcării revendicative a pus guvernul într-o situaţie dificilă.

În cadrul unui discurs rostit la 21 septembrie la radio, consacrat în întregime situaţiei sociale, primul ministru, Edgar Faure, a recunoscut însemnătatea acestei probleme. El a arătat că mişcarea revendicativă a muncitorilor pentru a obţine sporuri de salarii este legitimă şi că cercurile patronale încearcă să înăbuşe această mişcare prin măsuri poliţieneşti şi prin lock-out. Dar primul ministru a reafirmat intenţia guvernului de a nu sprijini o urcare generală a salariilor, invocînd faptul că o sporire a salariilor ar atrage după sine o urcare generală a preţurilor şi ar compromite politica economică a guvernului său.

Din aceasta rezultă că se preconizează şi mai departe politica „îngheţării salariilor", în timp ce preţurile şi impozitele cresc continuu, ca urmare a cursei înarmărilor.

Clasa muncitoare franceză este hotărîtă să nu se lase înşelată cu promisiuni, ci să intensifice lupta pentru revendicările ei legitime.

Paris, 22 septembrie.

Pentru apropiere între R. F. Germană şi R. D. Germană

BONN 22 (Agerpres). — Presa occidentale subliniază că în urma acordurilor încheiate la Moscova între guvernul U.R.S.S. şi R. F. Germană, pe de o parte, şi guvernul U.R.S.S. şi R. D. Germană, pe de altă parte, în Germania occidentală s-a intensificat considerabil curentul de opinie în favoarea stabilirii de relaţii normale între cele două părţi ale Germaniei.

„În ciuda faptului că cancelarul Adenauer şi-a reafirmat refuzul de a recunoaşte guvernul din răsărîtul Germaniei, scrie „Le Populaire", se observă apariţia în rîndurile coaliţiei guvernamentale de la Bonn a unor ezitări şi îndoieli. Anumiţi reprezentanţi politici se întreabă dacă acest principiu pe care ei îl consideră intangibil din punct de vedere juridic (este vorba de nerecunoaşterea R.D. Germane—N.R.) va putea să reziste încercărilor la care îl vor supune evenimentele. Unul dintre ei, deputatul Rademacher, preşedintele organizaţiei din Hamburg a Partidului liber-democrat, s-a pronunţat în mod deschis în favoarea reluării contactului oficial între Estul şi Vestul Germaniei în vederea restabilirii unităţii naţionale. Această tendinţă ar putea să se întărească considerabil".

Intensificarea acestui curent de opinie din Germania occidentală se oglindeşte şi în comentariile a numeroase ziare burgheze vest-germane. „La conferinţele internaţionale asupra problemei germane, scrie ziarul „Frankfurter Rundschau", nu trebuie să participe numai Republica Federală ci şi Republica Democrată Germană. Bonnul nu va putea evita la infinit contactul cu guvernul R.D. Germane".

„O acţiune îndreptată spre slăbirea încordării"

„Christian Science Monitor" despre renunţarea U.R.S.S. la baza militară Porkkala-Udd

NEW YORK 22 (Agerpres). — Spre deosebire de majoritatea comentatorilor americani care caută să diminueze importanţa hotărîrii Uniunii Sovietice de a renunţa la arendarea bazei maritime militare Porkkala-Udd, Harsh, corespondentul din Washington al ziarului „Christian Science Monitor", consideră că acest eveniment este extrem de important. Faptul că Uniunea Sovietică a renunţat la baza militară de pe teritoriul străin, care i-a fost cedată conform unui contract încheiat pe 50 de ani, scrie Harsh, aduce „un element nou" în relaţiile dintre marile puteri. Trebuie să credem, declară autorul, că ruşii au deschis în mod conştient şi intenţionat o nouă fază în procesul complicat al tratativelor dintre Răsărit şi Apus.

Într-un articol redacţional, ziarul „Christian Science Monitor" scrie că înapoierea bazei Porkkala-Udd către Finlanda nu este o simplă „propagandă" şi că această acţiune nu poate fi ignorată. Ziarul apreciază înapoierea acestei baze drept una din acţiunile îndreptate spre slăbirea încordării. Această acţiune sovietică, adaugă ziarul american, „cere ca noi să reflectăm din nou asupra tacticii occidentale".

Greva docherilor englezi

LONDRA 22 (Agerpres).

După cum transmite agenţia Press Association, la Liverpool sînt în grevă, potrivit datelor Biroului naţional pentru angajarea muncitorilor portuari, peste 6.000 de docheri, membri ai sindicatului naţional al hamalilor şi docherilor. La Birkenhead peste 400 de docheri au declarat grevă în semn de protest împotriva concedierii a doi membri ai acestui sindicat. În alt port englez — Sarston — sînt în grevă peste 200 de docheri.

A încetat complect activitatea pe 24 de vase şi parţial pe 45 de vase.

Preşedintele W. Pieck despre însemnătatea tratatului dintre U.R.S.S. şi R. D. Germană

BERLIN 22 (Agerpres). — A.D.N. transmite :

Preşedintele Republicii Democrate Germane, W. Pieck, a primit la 21 septembrie delegaţia guvernamentală a R. D. Germane, în frunte cu primul ministru O. Grotewohl, care s-a înapoiat de la Moscova.

Preşedintele W. Pieck a mulţumit membrilor delegaţiei guvernamentale pentru raportul amănunţit pe care l-au făcut asupra tratativelor şi încheierii tratatului cu Uniunea Sovietică. Tratatul cu privire la relaţiile dintre R. D. Germană şi U.R.S.S., a spus preşedintele, are o însemnătate cu adevărat istorică. El inaugurează o nouă etapă în dezvoltarea republicii noastre şi în ceea ce priveşte situaţia ei pe plan internaţional.

Statul german liber al muncitorilor şi ţăranilor, a spus în continuare preşedintele, va folosi libertatea de acţiune dobîndită, atît în domeniul politicii interne cît şi în cel al politicii externe, pentru a contribui prin toate forţele la asigurarea păcii în Europa şi la obţinerea înţelegerii reciproce între germani.

Vorbind despre năzuinţa poporului german spre o cît mai grabnică încheiere a unui tratat de pace cu întreaga Germanie, W. Pieck a subliniat că ratificarea acordurilor de la Paris a împiedicat încheierea unui asemenea tratat. Acordurile de la Paris au dus la remilitarizarea Germaniei occidentale sub dominaţia vechilor imperialişti germani care au tîrît poporul nostru în cel de-al doilea război mondial. Acordurile de la Paris au dus de asemenea la includerea Germaniei occidentale într-un bloc militar agresiv. În această situaţie, a spus preşedintele, o reglementare paşnică cu întreaga Germanie pe baza unui tratat nu poate fi realizată decît cu condiţia asigurării păcii în Europa prin crearea unui sistem de securitate colectivă. Tratatul încheiat la Moscova serveşte cu adevărat cauza asigurării păcii în Europa şi deci viitoarei reunificări a Germaniei, ceea ce trebuie să fie în primul rînd o chestiune a germanilor înşişi.

Preşedintele W. Pieck a aprobat întrutotul rezultatele tratativelor duse de delegaţia guvernamenală a R.D. Germane la Moscova.

Dezbaterile Bundestagului R. F. Germane

— Declaraţia cancelarului Adenauer —

BONN 22 (Agerpres). — De la corespondentul special al agenţiei TASS :

La 22 septembrie s-a deschis la Bonn sesiunea Bundestagului R. F. Germane. Pe ordinea de zi a sesiunii figurează aproximativ 25 de probleme. Atît atenţia deputaţilor în Bundestag, cît şi a întregii opinii publice vest-germane este însă atrasă asupra primului punct de pe ordinea de zi — declaraţia guvernamentală a R. F. Germane cu privire la rezultatele tratativelor dintre delegaţiile guvernamentale ale U.R.S.S. şi R. F. Germane şi, în primul rînd, asupra acordului cu privire la stabilirea relaţiilor diplomatice între R. F. Germană şi Uniunea Sovietică.

Adenauer a declarat că fără normalizarea relaţiilor cu Uniunea Sovietică, obţinerea rezolvării problemei germane şi îndeosebi a reunificării Germaniei este cu neputinţă. Ar fi ilogic, a spus el, dacă am respinge propunerea guvernului sovietic cu privire la stabilirea relaţiilor diplomatice. Adenauer a adăugat totodată că stabilirea relaţiilor diplomatice nu înseamnă că guvernul Republicii Federale se îndepărtează de la linia promovată pînă în prezent în politica sa externă. Adenauer a subliniat de asemenea că stabilirea relaţiilor diplomatice între U.R.S.S. şi R.F. Germană nu este contrară „intereselor Occidentului", ci dimpotrivă corespunde acestor interese. Vorbitorul s-a ocupat apoi de problema eliberării germanilor aflaţi în U.R.S.S., condamnaţi pentru crime.

Referindu-se la problema reunificării Germaniei, Adenauer a subliniat răspunderea care le revine celor patru mari puteri pentru rezolvarea acestei probleme. El a ignorat însă acel principiu incontestabil că înfăptuirea unităţii Germaniei este în primul rînd o chestiune a poporului german însuşi şi că de aceea este necesar un acord între germanii din cele două state germane. El a subliniat că normalizarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi R. F. Germană va contribui şi la rezolvarea problemei germane.

Adenauer a consacrat o mare parte din declaraţia sa problemei aşa-zise „rezerve" făcute de delegaţia guvernamentală a R. F. Germane.

În declaraţia sa, Adenauer s-a dedat la atacuri vehemente împotriva R. D. Germane.

În încheiere, cancelarul Adenauer a recomandat deputaţilor Bundestagului să aprobe rezultatele tratativelor de la Moscova dintre delegaţiile guvernamentale ale U.R.S.S. şi R. F. Germane.

Recomandările Comitetului general al O. N. U.

NEW YORK 22 (Agerpres). — TASS

În după-amiaza zilei de 21 septembrie a avut loc o şedinţă a Comitetului general, care are sarcina de a face Adunării Generale recomandări cu privire la aprobarea ordinei de zi.

Comitetul general a aprobat o parte a ordinei de zi care cuprinde 68 de puncte. Unul dintre principalele puncte de pe ordinea de zi este raportul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Comitetul general a discutat în continuare problema includerii pe ordinea de zi a celei de-a 10-a sesiuni a problemei Ciprului propuse de delegaţia Greciei.

Reprezentantul Angliei, Nutting, s-a pronunţat împotriva includerii acestui punct.

Răspunzînd lui Nutting, reprezentantul Greciei, Melas, a subliniat că populaţia greacă din Cipru cere dreptul la autodeterminare şi că Grecia ridică această problemă la O.N.U. deoarece populaţia Ciprului nu este reprezentată în O.N.U.

V. V. Kuznetov, reprezentantul Uniunii Sovietice, care a luat apoi cuvîntul, a declarat că situaţia din regiunea Cipru s-a agravat, iar relaţiile dintre anumite ţări au devenit şi mai încordate. Aceasta arată că problema Ciprului trebuie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii.

Carta O.N.U., a declarat în încheiere V. V. Kuznetov, permite să se acorde Ciprului dreptul la autodeterminare. De aceea delegaţia U.R.S.S. sprijină propunerea Greciei cu privire la includerea problemei Ciprului pe ordinea de zi a celei de-a 10-a sesiuni a Adunării Generale

Pentru includerea problemei Ciprului pe ordinea de zi a Adunării au votat reprezentanţii U.R.S.S., Poloniei, Mexicului şi Egiptului, împotriva includerii acestei probleme au votat şapte delegaţii, printre care delegaţiile S.U.A., Angliei şi Franţei. Patru delegaţi s-au abţinut de la vot.

★

La 21 septembrie, V. M. Molotov, conducătorul delegaţiei U.R.S.S. la cea de-a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a avut o întrevedere cu K. Popovici, ministrul Afacerilor Externe al Iugoslaviei şi conducătorul delegaţiei iugoslave.

Concertul artiştilor romîni la Praga

PRAGA 22 (Agerpres). — Ceteka transmite :

La 21 septembrie, orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu", din Bucureşti, aflată într-un turneu de 15 zile în Cehoslovacia, a dat primul său concert în sala Smetana din Praga. Programul a cuprins Simfonia 1-a de George Enescu, Simfonia spaniolă de Edouard Lalo şi poemul simfonic Till Eulenspiegel de Richard Strauss.

Solo de vioară în Simfonia de Lalo a fost executat de Ion Voicu, cunoscut violonist romîn, care a interpretat cu măiestrie chiar şi cele mai grele părţi ale concertului. Ion Voicu a fost aplaudat de auditoriu îndeosebi pentru tonul cald şi tehnica sa strălucită. Orchestra a interpretat cu mare măiestrie Simfonia 1-a de George Enescu şi poemul simfonic Till Eulenspiegel de Richard Strauss. Orchestra filarmonică romînă a dovedit o considerabilă maturitate şi disciplină.

George Georgescu, artist al poporului al R.P.R., care a dirijat orchestra, a scos în relief nuanţele cele mai subtile ale compoziţiilor interpretate şi a prezentat părţile componente ale celor trei compoziţii ca un tot omogen. Dirijorul şi orchestra au fost călduros aplaudaţi de cei prezenţi la concert.

La concert au asistat Ion Nistor, ambasadorul R. P. Romîne la Praga, Ladislav Stoll, ministrul Culturii, Frantisek Kahuda, ministrul Şcolilor, precum şi numeroşi reprezentanţi ai vieţii publice şi culturale din Cehoslovacia.

Foame şi... profituri

În momentul de faţă situaţia economică din Brazilia este caracterizată prin criza din industrie şi comerţ, prin inflaţie şi scumpete. Costul vieţii s-a dublat în ultimul an în Brazilia. Ziarul „Ultima Hora" subliniază într-un articol că acum foametea nu mai loveşte mii de familii, ca înainte, ci întregul popor brazilian.

Pe de altă parte, după cum relatează ziarul brazilian „Emancipaçao", companiile străine care acţionează în această ţară realizează profituri extrem de ridicate. După informaţiile ziarului numai investiţiile directe de capital ale monopoliştilor americani în Brazilia au atins cifra de peste un miliard 630 milioane dolari. În prezent în ţară activează circa 400 întreprinderi americane.

Mari stocuri de automobile nevîndute în S. U. A.

Cifrele publicate de presa americană în legătură cu creşterea considerabilă a numărului automobilelor de modele noi care rămîn în depozite şi nu pot fi vîndute, dovedesc că industria de automobile din S.U.A. se izbeşte de problema supraproducţiei. Astfel, la 1 iulie numărul acestor automobile era de 820.000 bucăţi — cu 32% mai mult decît la aceeaşi dată a anului trecut, iar la începutul lunii august, aceste stocuri au depăşit cifra de 836.000.

PE SCURT

● Charles B. Shuman, preşedintele Biroului american pentru problemele agriculturii, a cerut ca guvernul S.U.A. să stabilească relaţii comerciale cu Uniunea Sovietică, întrucît acestea ar fi „reciproc avantajoase şi ar contribui la consolidarea păcii în lume". Shuman a subliniat că legăturile comerciale cu U.R.S.S. ar fi deosebit de importante pentru lărgirea posibilităţilor de desfacere a produselor americane.

● În cadrul unei conferinţe de presă organizate la 20 septembrie în Berlinul occidental de către Biroul de voiaj german, muncitorul Erich Kutzke a declarat : „Din cauză că am fost la Moscova pentru a asista la meciul internaţional de fotbal dintre reprezentativele R.F. Germane şi U.R.S.S. am fost concediat de la firma din Berlinul occidental la care lucram". Alţi doi muncitori au anunţat de asemenea că au fost concediaţi pentru aceleaşi motive.

● Agenţia France Presse anunţă că guvernul Republicii Federale Germane a adresat puterilor occidentale o notă cerîndu-le să reînoiască declaraţia lor din 7 aprilie 1954 prin care au afirmat că nu vor recunoaşte R. D. Germană. Referindu-se la cercurile autorizate din Paris, corespondentul agenţiei France Presse anunţă că principiile expuse în notă sînt examinate de puterile occidentale „în mod favorabil".

● La 21 septembrie, la una din minele carbonifere din prefectura Fukuoka (Japonia) s-a produs o explozie care s-a soldat cu 9 mineri morţi şi 8 răniţi.

● Uraganul şi inundaţiile din Mexic iau proporţii catastrofale. Potrivit unui bilanţ preliminar, peste 200 de persoane au fost ucise şi mai mult de 1.000 rănite. Importantul port Tampico a fost aproape în întregime distrus şi numeroase localităţi din regiunea golfului Mexic au fost rase de pe faţa pămîntului.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: DOAMNA NEVĂZUTĂ — Teatrul Naţional „I. L. Caragiale", la grădina „Boemia"; LICEENII — Teatrul Naţional „I. L. Caragiale", sala Studio; HOŢII — Teatrul Tineretului; TANIA — Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giuleşti; ŞAH-MAT — Teatrul Evreiesc de Stat; CER CUVÎNTUL — Ansamblul de Estradă al R.P.R., sala din Calea Victoriei nr. 174; ARENA CURAJULUI — Circul de Stat, orele 17 şi 20,30.

CINEMATOGRAFE : N-A DANSAT DECÎT O VARĂ — Patria, I. C. Frimu, T. Vladimirescu, N. Bălcescu; NECUNOSCUTA DIN TAXI — Magheru, Bucureşti. Înfrăţirea între popoare, Gh. Doja, Libertăţii; LILIACUL — Republica, 1 Mai; BUN VENIT, D-LE MARSHALL — Flămînd Sîrbu, Elena Pavel, Flacăra; DRAGOSTE DE VARĂ — Maxim Gorki; O AVENTURĂ PE COASTA ATLANTICULUI — Central, 8 Martie; TINEREŢE ZBUCIUMATĂ — Victoria; SUFLETE ÎMPIETRITE — Tineretului, Rahova; NU DEPARTE DE VARŞOVIA — Lumina, Miorita; ACTUALITATEA ÎN IMAGINI, CREAŢIA ŞI ARTA POPULARĂ CHINEZĂ, UN ARTIST AL POPORULUI : ION MANOLESCU, HÎRTIA PENTRU APĂRAREA SEMĂNĂTURILOR — Timpuri Noi; 2x2 = CITEODATĂ 5 — Al. Popov, Arta, 8 Mai; LILIOMFI — V. Roaită; SCOALA CURAJULUI — Cultural; DRACUL DIN DEALUL MORII — Unirea; MISTERELE DIN MATTOGROSO — Carpaţi, Central; PUTEREA DRAGOSTEI — Al. Sahia; ASTĂ-SEARA SE VA TERMINA TOTUL — C. David, 23 August; SALARIUL GROAZEI — Munca; DRAGOSTEA UNEI FEMEI — Moşilor ; ALTURA — Popular; OMUL CU 1.000 DE FEŢE — Ilie Pintilie; ORIZONTURI FĂRĂ SFÎRŞIT — Donca Simo; BRUTARUL DIN VALORGUE - M. Eminescu; LUMINA FARULUI — Volga, Gh. Cosbuc; TĂUNUL — Olga Bancic; STELE VESELE — Aurel Vlaicu; DUBLĂ LOTTE — Boleslaw Bierut. UN ARTIST AL POPORULUI : ION MANOLESCU rulează şi la cinematografele: Patria, Bucureşti, Republica şi I. C. Frimu.

Scrisoare din R. P. Chineză

Floarea prieteniei în deşertul Gobi

CIJUN IAN

„Poporul romîn şi Partidul Muncitoresc Romîn ne-au încredinţat sarcina de a ne consacra toate cunoştinţele pentru a organiza un schimb de experienţă cu tovarăşii chinezi. Aceasta este pentru noi o datorie de cinste şi totodată sarcina principală pentru care am sosit în China. Dacă munca pe care am dus-o în China a fost măcar într-o mică măsură de folos poporului chinez, aceasta nu numai că ne inspiră un simţămînt de satisfacţie, dar constituie totodată şi o manifestare concretă a prieteniei ce leagă, în spiritul internaţionalismului, pe oamenii muncii din domeniul industriei petrolifere din R.P.R. şi R. P. Chineză". — Acestea au fost cuvintele tovarăşului Moise Costel, inginer şef al echipei romîne de foraj trimise în China, cuvinte rostite înainte de plecarea sa din ţara noastră. În R. P. Chineză echipa de specialişti romîni din domeniul petrolului a desfăşurat o muncă intensă, ajutîndu-ne la forarea unei sonde de mare adîncime.

În martie, anul trecut, cînd deasupra oraşelului Ciacucuan a început să bată un vînt primăvăratic, topind zăpada de pe coastele muntelui Cilien, a venit vestea că în regiunea Cinţaovan va sosi o echipă de oameni ai muncii din R.P.R. pentru a ajuta la munca de foraj. Vestea aceasta ne-a însufleţit mai mult ca vîntul de primăvară şi s-a răspîndit cu repeziciune în întreg cuprinsul Cinţaovanului.

Nu mult după aceea a sosit şi această echipă, alcătuită din ingineri şi tehnicieni romîni merituoşi, specialişti în domeniul forajului. Misiunea lor consta în a ne ajuta la forarea unei sonde de mare adîncime, într-o regiune bogată în zăcăminte petrolifere din ţara noastră, şi de a instrui în acelaşi timp pe tehnicienii noştri în însuşirea tehnicii de forare la mare adîncime. Timp de un an el au muncit cu acelaşi entuziasm şi cu acelaşi simţ de răspundere cu care muncesc şi în Republica Populară Romînă. Ei au înfruntat arşiţa verii şi viscolele iernii îndelungate ale deşertului Gobi pentru a duce la bun sfîrşit, împreună cu muncitorii ţării noastre, forarea unei sonde de o adîncime de aproape 5 li chinezeşti (2.500 m.). Ei ne-au mai împărtăşit pe lîngă aceasta şi din experienţa lor tehnică atotcuprinzătoare în forarea sondei de mare adîncime, începînd cu montarea utilajului şi terminînd cu forarea şi întărirea sondei. În acelaşi timp, prin cursurile predate şi datorită practicii făcute sub îndrumarea lor, ei au instruit în ţara noastră o serie de tehnicieni şi muncitori calificaţi.

„Prietenia" — cuvînt ce subliniază prietenia adîncă între popoarele noastre, a înlocuit acum denumirea iniţială a acestei sonde. În regiunea Cinţaovan au fost create adevărate legende în jurul acestei prietenii. Aici înfloreşte ca o floare minunată şi mereu proaspătă sonda prieteniei, stîrnind admiraţia oamenilor muncii din R. P. Chineză.

„Sînt dator să răspund de echipa mea de foraj în toate cele 24 de ore ale unei zile"— spunea întotdeauna tovarăşul Buldan Ion, responsabilul echipei. Consacrîndu-şi toată energia în muncă, el pleca adesea obosit de pe şantier la cămin. Dar aceasta nu însemna că-şi sfîrşise ziua de muncă, căci nu s-a întîmplat vreodată să se culce înainte de miezul nopţii. Întotdeauna, înainte de culcare, el se informa amănunţit prin telefon asupra situaţiei de la schelă, dînd indicaţiile cuvenite. A doua zi se scula de cum începea să mijească de ziuă, informîndu-se imediat de situaţia de la schelă. El îi ruga întotdeauna pe tovarăşii săi de lucru să-l anunţe îndată în cazul cînd noaptea ar fi survenit vreun accident. Odată, pe cînd se pregătea de odihnă, muncitorii de la schelă au aflat că în stratul cel mai profund de apă a intrat noroi şi apa putea să ţîşnească oricînd din sondă. În cazul cînd apa nu ar fi putut fi oprită, ar fi provocat mari greutăţi în continuarea muncii de foraj. Aflînd de acest accident, tovarăşul Buldan, deşi lucrase mult toată ziua, a plecat imediat la schelă, pentru a lua parte activă la preîntîmpinarea accidentului. Cînd apa a fost oprită, soarele se ridicase sus, iar tovarăşul Buldan zîmbea, deşi ochii îi erau obosiţi de nesomn. Cînd în sonda „Prietenia" s-a instalat a doua prăjină de foraj, tovarăşul Buldan a rămas pe şantier 48 de ore fără întrerupere, timp în care dădea indicaţii sondorilor cum să monteze ţevile de foraj şi măsura singur ţevile. El a renunţat la odihnă, colindînd fără întrerupere şantierul pentru a urmări felul cum se desfăşoară lucrările.

Muncitori petrolişti romîni şi chinezi pe sonda „Prietenia"

Tovarăşul Moise Costel este inginerul şef al acestei echipe. Cu toate că faţa-i este în permanenţă luminată de un zîmbet, el e serios şi cumpănit în munca sa. Deşi tînăr specialist, el a participat de peste 300 de ori la munca de cimentare a coloanei sondelor. Unii spuneau că tovarăşul Moise poate îndeplini chiar şi cu ochii închişi această muncă. El a început cu o lună înainte să pregătească ţevi şi ciment, studiind amănunţit procedeul lucrării. Tovarăşul Moise a împărtăşit cu generozitate din cunoştinţele sale petroliştilor chinezi. Cînd a început forarea sondei el a spus : „Vreau să împărtăşesc prietenilor mei chinezi, fără nici o rezervă, toate cunoştinţele mele" — şi şi-a îndeplinit această făgăduinţă. La fiecare lecţie el întreba de mai multe ori dacă toţi cursanţii au înţeles cele explicate, iar dacă observa pe faţa vreunuia din ei măcar o umbră de îndoială, el repeta explicaţia pînă era înţeleasă de toţi.

Îmi amintesc cum, curînd după începerea forării acestei sonde, sapa se uza foarte repede şi numai după cîţiva metri de înaintare nu mai putea fi folosită. Lucrul acesta îi îngrijora pe tovarăşii Moise şi Buldan. Ei se întrebau dacă nu cumva straturile de pămînt erau prea dure sau dacă nu cumva calitatea sapei nu era bună. După cercetarea pămîntului scos din sondă, tovarăşul Moise a constatat că rocile nu erau dure şi că prin urmare dificultăţile vin de la sapă. Continuînd cercetările, el a constatat că sudura sapei nu era de bună calitate şi de aceea a început să chibzuiască cum să prelungească trăinicia sapelor şi ce material de sudat este mai ieftin şi mai durabil. În cele din urmă el a găsit că plăcile de oţel fără întrebuinţare pot fi folosite la sudare, ridicînd calitatea sapelor, şi a condus singur această muncă. Ca rezultat, durabilitatea sapei a fost prelungită de 3—4 ori.

Tovarăşii romîni din echipa de foraj s-au îngrijit în mod special în tot timpul forării sondei „Prietenia" şi de celelalte echipe. S-a întîmplat odată ca, din pricina ruperii sapei intervenite în procesul muncii, forajul să fie întrerupt la o sondă timp de mai bine de două luni. În urma adoptării propunerii tovarăşului Moise de a folosi metoda introducerii ţiţelului, lucrul a fost reluat în numai două zile.

Simţul de răspundere şi cunoaşterea iscusită a tehnicii de foraj constituie o caracteristică a întregului colectiv al echipei de forare din R.P.R.

Înaltul spirit internaţionalist al echipei romîne de foraj ne-a lăsat de asemenea o adîncă impresie. Odată, cînd responsabilul echipei chineze de foraj de la sonda „Prietenia" n-a organizat bine munca, tovarăşul Moise i-a făcut o critică serioasă ; altădată, cînd un sondor chinez a rupt din neglijenţă un cablu de oţel, tovarăşul Buldan l-a chemat şi l-a sfătuit să nu mai comită greşeli de felul acesta. Cu totul altfel era însă cînd munca se desfăşura cu succes, bine şi repede ; atunci tovarăşii romîni se bucurau din toată inima şi rideau cu voie bună, ridicînd degetul mare al mîinii, ceea ce însemna după obicelul chinez că munca merge bine.

Personalul tehnic şi petroliştii chinezi şi-au însuşit de la petroliştii romîni multe metode înaintate în ceea ce priveşte montarea şi forarea sondei „Prietenia", care se folosesc astăzi de către multe echipe de foraj. Metoda montării schelelor gata construite economiseşte mult timp în comparaţie cu metoda montării acestora piesă cu piesă chiar la locul unde se forează. Prin fixarea maşinii de foraj pe suprafaţa terenului s-au micşorat vibraţiile şi uzarea pieselor în timpul forării, contribuindu-se astfel la prelungirea durabilităţii maşinii şi creîndu-se condiţii pentru forarea rapidă. Toate acestea sînt de o mare însemnătate pentru accelerarea construcţiei industriei petrolifere în ţara noastră.

Florile prieteniei vor înflori veşnic în deşertul Gobi, simbolizînd creşterea zi de zi a prieteniei dintre ţările noastre.

Pekin, septembrie.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00. — Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".